

1 – *Meditation conception in Third Amnesty of God*

GREAT WAY-THIRD PERIOD-UNIVERSAL SALVATION

TAY NINH HOLY SEE

MEDITATION CONCEPTION IN THIRD AMNESTY OF GOD

**[QUAN NIỆM TU CHƠN TRONG
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ]**

Portrait of Nguyễn Long Thành

Writer (tác giả): *Hiền Tài Nguyễn Long Thành*

Translator (người dịch): *Khai Tâm Quách Minh Chương*

HIS HOLINESS HỘ PHÁP’S ROLE IN CAODAI TOWARDS ASPECT OF CORRECT CULTIVATION AND SELF-IMPROVEMENT

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ [Great Way-Third Period-Universal Salvation] or Caodai is a religion arising in South of Vietnam at beginning of 20th century. Even this religion’s history is still short, it has been passing many occurrences of rise and fall. The center is the Tay Ninh Holy See with a religious system of rigid power around Southern Vietnam. From this source, some dignitaries separated to found Caodai branches with separate activities out of reach of obeying the Caodai law and Holy See’s control.

In that history scene, what is the Hộ Pháp’s role while He has no physical body to walk, speak as normal people? His divine vigor and perisprit [Astral body = Chơn Thần] get eternal, multi-sanctify to be close with Supreme Being’s children. However, how can those earthly children hear His voice and Divine will in turning?

1. DIVINE WILL PREDETERMINED

We remember days that He was alive and standing on the preachment pulpit of Holy See, He said:

“At that period that Bần Đạo/I obeyed the Supreme Being’s command to descend the earth to open the Religion, the Supreme Being asked that: “When you obey and descend the earth to open Religion, will you firstly open the Visible Dharma or Esoteric one?”

Bần Đạo/I replied: “Open the Esoteric one first”.

The Supreme Being said: “If you open the Esoteric one first, difficulty occurs. Due to the earth of atrocity competition happening, if opening the Esoteric one first, Earth can see all secret mystic of Religion, gravitate together to destroy the Religion and how will it become? Consequently, should open the visible dharma first. In spite of cruelty, destruction, competition of earth towards visible aspect, it is still harmless provided that when Dharma still exists, the Tao still exists. The Dharma is kept by Hiệp Thiên Đài [Divine Alliance Palace]” [His Holiness Hộ Pháp’s preachment done on 30th May Quý Ty-year of mouse, 1953].

Consequently, the Book of Heaven [Thiên Thơ] had predestinated His Holiness Hộ Pháp descending the earth at this Caodai gate that His mission is to build the religious appearance first which is the Visible Dharma of Caodai religion, then open the Invisible Dharma [Bí Pháp] which is the energy power to deliver the human’s Perisprit out of reach of ties from seven feelings.

However, Who is Hộ Pháp? This is the Supreme Being’s answer:

3 – Meditation conception in Third Amnesty of God

“The Hiệp Thiên Đài is governed by Hộ Pháp with Thượng Sanh on the left and Thượng Phẩm on the right. Master/I also select Twelve Zodiacal Dignitaries [Thập Nhị Thời Quân] divided into three:

- Hộ Pháp’s mission is to govern the Dharma, to protect Earthly and Religion law, nobody can break law but the Hiệp Thiên Đài does not know...

- Thượng Phẩm’s power is to govern the Religious aspect, to care the Religion of Meditation Houses, Temples, to take care of Master’s Disciples, to not let nobody break law harshly.

- Thượng Sanh takes care of Earthly aspect”

In summary, Hộ Pháp is the dignitary governing the Hiệp Thiên Đài.

2. HOW IS THE HỘ PHÁP’S DIVINE NOMINATION CEREMORY?

On 22nd-23rd April 1926 at ceremony of divine nomination arrangement séance done specially for Hộ Pháp as the following:

“Cu, listen the cue: you ask Tắc to take a bath cleanly (fumigate with incense to eliminate impurity), ask him to select a clean western clothing, to wear it normally with a hat.

Smile...

He ought to have worn the cuirass like mode in classical theatre, but he is poor, I do not require.

Ask him to stand ahead, face to the Pope throne, use one piece of cloth with length 90cm to cover his face.

Lịch, you write one incantation paper (Giáng Ma Xử incantation) and ask him to take in hands.

All of you must keep tranquil from this day, erase the philistine mind all, not keep one dirty point, then you are able to take an oath on those days.

Cu, when three Divine Dresses are put on three thrones, you must make holding the pen for spirit realization by incense as usual so that I work miracles on three for Divine Dresses and three those thrones, then tell two Cardinals to kneel in front of their Precious Thrones so that I draw miracles on their bodies. When two Cardinals finish prayer, they must go to Precious MY Altar to make ceremony (twelve kowtows), and at Pope Throne (nine kowtows), then ask Giảng to read: “Restore dignity”, then two Cardinals sit down the Chairs.

4 – Meditation conception in Third Amnesty of God

All Disciples are divided into three boards, all kneel, ask Tắc to climb up table, you hold the pen for spirit realization by incense, go to Ngũ Lô table so that I call them to come, go in front of Tắc's face, I expel his Perisprit out of his body, remember to ask Hậu, Đức to use smoke of incense for their hands, if your younger brother gets a start and tumble down, you help him sit up”

Consequently, the divine nomination ceremony for Hộ Pháp was not a ceremony with oath, prayer, engagement, but it was a sacrament of deporting the Phạm Công Tắc's perisprit out of body to let the Hộ Pháp's soul enter into Phạm Công Tắc's body and Phạm Công Tắc becomes Hộ Pháp.

This case is the descending soul into the physical body.

We could not find this rite happening to the Thượng Phẩm [Director of Religious Branch], Thượng Sanh [Director of Earthly Branch] and Thập Nhị Thời Quân [Twelve Zodiacal Dignitaries], who were mediums as Him. For that reason, many troubles would happen in next periods.

On the path of religious service when He obeyed to control séance power, since the mysterious sacrament was done on the Perisprit and Soul, it directly impacted on consciousness of person receiving the sacrament. Those mediums did not receive favor as Him and their conscience standard was more different from His Holiness Hộ Pháp. Consequently, the human beings could understand it at least via appearance.

Through this rite, we find that the Hộ Pháp in Caodai religion is none but Phạm Công Tắc nominated in 1926. He was appointed by Supreme Being with mission of Head of Hiệp Thiên Đài [Divine Alliance Palace] in order to shoulder responsibility towards Perisprit of Disciples while the Giáo Tông [Pope] was responsible for physical body but soul.

3. RELIGION BETWEEN HỘ PHÁP PHẠM CÔNG TẮC AND NGÔ VĂN CHIÊU

From 1919, Ngô Văn Chiêu attended Immortal séances for meditation and Tao study. He met the Immortal showing teaching and delivering the mystery of Divine Eye in order to advise the worship symbol.

In 1925, His Holiness Phạm Công Tắc also attended séance movement as a medium. After that, He was taught by His Holiness Cao Đài to contact His Holiness Ngô Văn Chiêu in order to know the worship method because the Supreme Being had already taught His Holiness Ngô Văn Chiêu.

Thus, Phạm Công Tắc and Ngô Văn Chiêu were first disciples of Supreme Being, who studied the Tao of same Master by séance method.

The evidence in religious history still exists in a poem given on 9th January Bính Dần [year of Tiger-1926]

CHIÊU Kỳ Trung độ dẫn Hoàì sanh
Bản đạo Khai Sang Quý giảng thành
Hậu Đức **TẮC** Cư thiên địa cảnh
Hườn Minh Mân đảo thủ đài danh
[Collection of Divine Message, 1st Book, page 3]

The poem listed name of Disciples who were present at séance for anniversary.

Please take note for two words of **CHIÊU** and **TẮC** in first and third sentences.

After one year, His Holiness Phạm Công Tắc was nominated as Hộ Pháp and His Holiness Ngô Văn Chiêu was going to be nominated as Giáo Tông [Pope] of Cao Đài religion.

His Holiness Phạm Công Tắc obeyed and thrown himself in Religion to care human salvation to found the Đại Đạo-Tam Kỳ -Phổ Độ [Great Way-Third Period-Universal Salvation or Third Amnesty of God] located in Tây Ninh province.

His Holiness Ngô Văn Chiêu denied not to receive the Giáo Tông throne, concentrated on meditation in order to find delivery method for Him due to His guideline “*Ngô not yet saved, impossible to save others*”.

Some people gathered and followed Him with this cultivation method. According the flying time, it developed into Chiếu Minh branch worshipping the Divine Eye the center was located in Cần Thơ province.

The road forked from this time led into many difficulties for posterity.

The history evidence: After seeing many mysteries of séance, His Holiness Ngô tried to lead a religious life with a prayer:

“If His Holiness Cao Đài help me reach the peak of Tao, I will save human beings depending on each person’s merit” [Quoted from Caodai Summary History, invisibility part of Đồng Tân].

The Supreme Being blessed Him with a special favor for His meditation with full ascertainment in order to help Him have a strong belief, a devotional lucidity, so that He would be able to shoulder more important responsibility compared with His initial prayer.

That responsibility is to communicate with Thirty Six Divine Planes, Three Thousand of Worlds and Seventy Two Globes to save the humankind, is on behalf of Master to guide all disciples on moral path founded by the Master, and on the earthly path built by Religion. That is a holy mission that Supreme Being wanted to appoint to undertake that responsibility through the communication of Perisprit of Mediums at Tây Ninh Holy See. However, regarding to His Holiness Ngô Văn Chiêu, He thought that it belonged to the earthly thinking.

On 13th February 1926 at 12am, 1st January year of Tiger, the Supreme Being descended via séance and taught that:

6 – Meditation conception in Third Amnesty of God

“Chiêu, you have ever got your missionary promise to save human beings. Now, you must execute that promise to supervise the Religion in order guide all My disciples into the road of morality until they get successful, should not fall back down, you must be on behalf of Me to teach them” [Quoted Summary History of Ngô Văn Chiêu].

However, the Sky is immense while human’s heart contains limitation as we may see the history events happening in next time.

On 14th April 1926, the Supreme Being taught to sewing a Divine vestment of Giáo Tông for His Holiness Ngô Văn Chiêu. Mrs. Hương Hiếu took responsibility of sewing the vestment with a model taught by the Supreme Being via séance. When finishing, Sacerdotal Council would appoint someone to bring to Him. All things were due to the command of séance.

His Holiness Ngô Văn Chiêu returned the vestment and cap to Church with an amount for sewing fee of that divine vestment. This is an important history event showing a clear definitive deputation on His religious life that He did not accept and believe Divine Teaching done by communication of Holy See mediums. He only believed His mediums that He had used them.

We should also record more that at the séance on 14th April 1926, His Holiness Ngô also came but He was a final one and He saw crowd and said:

“This is séance, not Universal meeting, why do you concentrate in crowd?” After that speech, He went back. [Due to the Hiến Pháp Trương Hữu Đức who attended this séance]

Consequently, when Supreme Being descended to teach Him, He was absent because he had gone back some minutes ago.

In the séance 24th April 1926, after descending to teach Five Religious Branches of Great Way become philistine, the Supreme Being taught:

“Your Master decides to descend by Myself to save you, do not allot the true Way to the philistine hands. However, I force to form the true figure with order, so that you easily guide together to the Heaven! Thus, I/Master form the Giáo Tông throne as the Oldest Brother...”

The Supreme Being also affirmed His Holiness Ngô Văn Chiêu’s case as the following:

“Chiêu has merit of cultivation, is also My beloved disciple, thus your Master want to grant the Giáo Tông throne to Him. However, since His obscurity blasphemed My majesty, he became unrighteous, not to be worthy to guide you. Consequently, your Master store his award. Your Master decides to grant to somebody who is worthy or I come to teach you by Myself...”

“Chiêu has cause and your Master use mystery to receive and save him sooner than you. Your Master have oftentimes gathered My beloved children and asked him to love them as a hen cherishes her children. However, he did not obey My command and he bites, chivies like that. How is he worthy with so important mission I would entrusted him?” [Quoted from Religious History of Hương Hiếu].

In summary, at the beginning period of form, the Supreme Being used mysterious séance to receive disciples sparsely. After that, He taught to set up the true form of Great Way including

the law, dignity, power, responsibility, gathering all disciples received before into a knot, granted the power to Sacerdotal Council called Đại Đạo-Tam Kỳ-Phổ Độ [Great Way-Third Period-Universal Salvation] including two towers as Cửu Trùng Đài [Nine Divine Planes Palace], Hiệp Thiên Đài [Divine Alliance Palace] controlled by Giáo Tông [Pope] and Hộ Pháp.

His Holiness Phạm Công Tắc obeyed to do as Hộ Pháp and His Holiness Ngô Văn Chiêu denied to work in this religious organization.

Consequently, Ngô Văn Chiêu did not work with Giáo Tông role of Caodai religion in spite of one day. Until this time, there is no worthy person undertaking the official Giáo Tông throne of Caodai religion. The soul of Lý Thái Bạch belonging to the Three Governors [Tam Trấn] must undertake responsibility of Giáo Tông in Divine World and His Holiness Thượng Trung Nhật is just interim Giáo Tông, who is not official. For Giáo Tông of other Caodai Branches, they do not belong to the True Dharma. The Religious Constitution Law of Caodaism specifies that the Caodai Religion just has one Giáo Tông.

4. HOW DOES THE HOLY SEE ALLEGE MEDITATION FACULTY?

At sight of beginning days of forming the Sacerdotal Council of Đại Đạo-Tam Kỳ-Phổ Độ, when promulgating the New Religious Law in 1927, the Tây Ninh Church reserved one chapter in Religious Law to mention the meditation activities belonging to the salvation program of Sacerdotal Council. This chapter contains 08 clauses specifying generally that the Meditation House [Nhà Tĩnh] must have one master to control the meditation time, eating schedule of meditator, requirements to meditator and communications with external people...

The Religious Constitutional Law of Caodaism specifies that Meditation Houses are controlled by Thượng Phẩm of Hiệp Thiên Đài [Divine Alliance Palace].

Consequently, in the true form of Great Way-Third Period-Universal Salvation, the activities of meditation faculty belong to the Divine Alliance Palace, that means it belongs to the governor of Divine Alliance Palace. Hộ Pháp undertakes highest responsibility on teaching the Esoteric Dharma, on guiding the meditation activity of meditator. The dignitary undertaking the responsibility is Thượng Phẩm [Director of Religious Branch].

His Holiness Thái Thơ Thanh, who was the Dignitary of Cửu Trùng Đài [Nine Divine Planes Palace], having the first merit on finding and buying the land to build the Church and Eternal Church, also pursued the meditation and he was supported by His Holiness Hộ Pháp for perisprit, adjusted in time for one error point in travel of his Perisprit. By His Holiness Hộ Pháp's interception and help in time from a level of a full secret Perisprit. His Holiness Thái Thơ Thanh became religious companion who had complete trust in His Holiness Hộ Pháp and He cancelled the diagram of eternal Church He had delineated and He only obeyed the arrangement of His Holiness Hộ Pháp.

In 1928, His Holiness Hộ Pháp opened the Phạm Môn [Buddha Gate] – an improvement way surpassing the vestment and power image in order to concentrate on Three Ways of

Cultivation [Tam Lập] single-mindedly [Virtue, Work, Good Speech]. The Self-improvement is to the status that Sperm changes into Energy, Energy changes into Spirit, Spirit changes into Nothingness in order to catch the deliverance. He selected some people of Phạm Môn [Buddha Gate] with full condition to take meditation and He also taught the improvement dharma, meditation for each person. Those religious activities are not widely common because it is not easy to reach success and less people meet conditions required.

Throughout His Holiness Hộ Pháp's lifetime, He usually kept track of Perispirit status of Dignitaries of Hiệp Thiên Đài [Divine Alliance Palace], Cửu Trùng Đài [Nine Divine Planes Palace], Phước Thiện [Charity Body] who had enough conditions to develop this self-improvement faculty in order to rapidly adjust error to support their meditation path in good progress. That is the special mission of His Holiness Hộ Pháp as the Supreme Being's teaching when the Supreme Being taught the damage of alcohol on human's soul as the following:

“Your Master/I explain harmfulness to your soul, Energy surrounds your body as a mouth encloses, center of Energy is the brain, it's out and in gate is the end of sternum which is called “Vi Hộ”; a place where His Holiness Hộ Pháp always stands there to keep your soul when you get the cultivated meditation to combine Energy, the Energy leads to Perispirit to unite in one in order to quit the world, enter the divine world”.

On 14th April Tân Mão [Year of Cat-1956], His Holiness declared clearly that energy support of Hộ Pháp with a carnal body toward people who wanted to enter the Meditation House – Trí Huệ Cung [Enlightenment Palace] in the following detail:

“Actually, If wanting to enter the gate of Enlightenment Palace, it requires us to have Three ways of Cultivation [Tam Lập] called as: “SELF-IMPROVEMENT”. However, how do we know that they have already done three points enough? Even we assign the Justice Department [Bộ Pháp Chánh], it is not sure that they can investigate it successfully because it belongs to half part of visible dharma and half part of secret dharma.

Bản Đạo/I say: “People who petition to enter the Enlightenment Palace [Trí Huệ Cung], Bản Đạo/I consider cursorily to transfer perispirit to meet the Divine Power. If they have Three Ways of Cultivation [Tam Lập] enough, they may come in. If they do not have them enough, they are impossible to come in”.

About the appearance aspect, His Holiness completed two meditation centers as the Trí Huệ Cung and Trí Giác Cung. The third palace as Vạn Pháp Cung was delineated only. After that, He left this earth, thus that palace has not been completed.

The most important point that people studying the Caodai religion cannot forget, is the Tây Ninh Church's salvation program including two parts which are mutually related, Visible Dharma and Invisible Dharma.

The Thê Pháp [Visible Dharma] is the appearance of Religion, it means that it is the form of Sacerdotal Council. The Invisible Dharma [Bí Pháp] is the power of electricity for deliverance. The His Holiness Hộ Pháp's special mission in Great Way-Third Period-Universal Salvation is to hold the Secret Dharma to help human beings be delivered themselves. The salvation begins by form to guide people into the religious gate to depend on organizations with religious activities in order to make desert, merit, good speech, to eliminate karma of each person

and it finishes by salvation dharma on human beings. Those two parts exist in the true form of Great Way-Third Period-Universal Salvation and the Sacerdotal Council has mission to perform two parts fully. In the Supreme Being's true doctrine, there is no separate conception with two parts such as the salvation called "Public Religious Propagation" undertaken by Tây Ninh Church and the improvement meditation called "Esoteric Propagation" undertaken by another Caodai Branch.

The unearthly progress is the energy power of human's Perisprit and it is not controlled and forced by any visible politic influence of any religious organization. When spirit individual leading a religious life has enough holiness, he naturally reaches the unearthly progress on the earth. When leaving the carnal body, the Perisprit is eternal. In contrast, human spirit is still in affection with philistine points, it cannot surpass the gate of incarnation with loan and payment circled.

Those dharma and law do not only exist in Caodai religion, but exist in ancient in all Religions that it is invariable upon the time. The figure of Tao is external cover, the deliverance is internal content. There is no status that the cover exist at one location and the content exist at other location.

The visible dharma and invisible dharma are mutually related as figure and shadow. If there is figure, the shadow surely exists. If there is shadow, the figure surely exists. For example, the prayer text chanted every day is the figure that the people leading a religious life are trying to collect spirit and meditate with a pure thought that is God and Buddha. The shadow of prayer text is the result of chanting, is the alive status of spirit that people reached; or it is a complexion without evil intention, private will, illusion; or is attention on melodious sound; or it seems to forget the sound mingled in wave of holy power of God-Buddha, which always flows throughout soul, flashes in a large space surrounded, is a vehement spiritual vitality running mysteriously in order to awake the Perisprit of All Living Beings. The prayer text's sound is the alive complexion, the spirit is the shadow, and thus the figure and shadow cannot be separated.

That is the discussion toward a minor matter. The greater matter as the Supreme Being's Divine Book is to open the universal salvation. When He formed law of Đại Đạo-Tam Kỳ-Phổ Độ [Third Amnesty of God], to grant the power to the Sacerdotal Council, to save His children into the deliverance, He granted full power of visible dharma and secret dharma to the Sacerdotal Council.

This is the Holy Mother's teaching [Đức Phật Mẫu] for His Holiness Hộ Pháp:

*"As mother, power to teach children
Do not worry extraordinary for carnal body
Your mother undertake miracle aspect
Grant full dharma to my children"*

Consequently, the decisive factor toward failure and success on religious path is merit toward all living beings in order to eliminate the karma, cultivate virtue to develop the holiness to let Sperm change into Energy, let Energy change into Spirit, let Spirit return to Nothingness without any impurity in Perisprit. By that way, the perisprit can enter the eternal world.

That progress occurs continuously and every promotion stage always has guidance in time. There is no separation with salvation branch which is specialized in teaching the improvement and control, no separation with invisible branches which is specialized in meditation to the eternal world, with no conception that people who want to be delivered must leave the salvation branch for invisible branch to receive esoteric teaching to cultivate Three Treasures [Tam Bửu], Five Basic Elements [Ngũ Hành] and meditation in order to reach the peak of Tao.

Nowadays, His Holiness Hộ Pháp returned to the divine throne. The dharma change power of Perisprit becomes all easier to improvise with sincere prayers of people who are seeking the Tao even where they are living when disciples with full worthy merits to be opened spiritual vocation sincerely pray for His energy support. He will use the mystery of energy power of Magic Wand Kim Quang Tiên and Long Tu Phiến [Fan] to support the perisprit for people taking the meditation to let Sperm change into Energy, let Energy change into Spirit, let Spirit change into Nothingness in order to leave earth for divine world.

That is the His Holiness Hộ Pháp's job in divine world. For half-visible dharmahatu, it means that is mysterious job requiring the carnal body to be close to the Perisprit and vital spirit of all living beings, in this gate of Great Way-Third Period-Universal Salvation, there are always enlightened monks hidden with full spirit power to execute that mission. They are executing under the Supreme Being's holy divine to express the divine justice on this visible earth. The gate of Bát Quái Đài is always opened to welcome the perisprit of all living beings with worthy merit to face the power of Supreme Being and Perfect Divine Beings.

Consequently, even His Holiness Hộ Pháp Phạm Công Tắc returned the divine throne, the esoteric part in Caodai religion can be still executed.

“Reaching the peak of Tao depends on the merit”

That is the highest verdict of Great Merciful Father.

For Caodai foundation, the Supreme Being opens the salvation. At the beginning time, the Supreme Being taught:

“Chiêu Kỳ Trung độ dẫn Hoài Sanh”

He called the real name of His Holiness Ngô Văn Chiêu firstly to teach him to carry out “độ dẫn hoài sanh”, it means that in spite of babies in their mother stomach, he must save until their end of life. If they broke oath or caused sins to be banished in the Âm Quang [World of sinful souls], the Seventh Immortal of Diêu Trì Cung would save their souls to help them repent or incarnate for next life.

The word “Universal Salvation” contains such immense meaning.

The Supreme Being founds the Caodai religion with guideline of Three-Religion convergence and Five Religious-Branch combination in one; the target of a religious life is to be delivered. Since the executors following the Caodai did not perform the Supreme Being's divine will completely, the disagreement happened to separate into many Caodai branches although they were still on behalf of God for execution.

The Caodai branches phenomenon of variant is on the history current of Religious Organization that it is outer of Supreme Being's true dharma, is the signal becoming carnal from the conscience of religious executor in common aspect. The right of belief freedom is the right of individual, but the truth is one and the explanation about truth has uncountable different forms, which depend on each believer's conscience that what level they have reached on the path of unlimited evolution.

THIRD PATH OF GREAT WAY

I. WHAT IS THE THIRD PATH OF GREAT WAY?

In 1947, His Holiness Hộ Pháp propagated the detail guidance about living way of meditator throughout introduction:

“Self-improvement method to third path of Great Way”.

If there is the third path, surely there are second and first paths. What are the first and second paths?

The Caodai religion was officially opened in year of Tiger [Bính Dần year-1926] with normal procedures of social organization:

- Religious declaration [7th October year of Tiger-1926].
- Appearance ceremony called Religion Opening Ceremony [15th October year of Tiger-1926].
- Divine Constitution promulgation of Religion called Caodai Constitutional Law and a set of law of new religion called New Religious Code. Those are necessary factors to form Sacerdotal Council as a body with power to control the belief activities of Caodai disciples according to the doctrine selected. The disciples must have belief in God, understand the principle of cause and effect, incarnation, act good things, make merit, cultivate mind. Due to level of achievement to all living beings, virtue, talent, they will be promoted from disciple into Giáo Tông.

That is the path of Religion founding power to depend on this power to have means in order save human beings. The visible dignities in Sacerdotal Council are the equal solemnity upon Divine Beings in invisible world that it requires receivers must fulfill holy mission and when they die, they are worthy to be called Deity, Saint, Immortal, Buddha. For example to Giáo Sư dignity [Bishop], the Caodai Constitution Law forces him to take care of disciples as brother cares younger brothers in blood. Alas! How many dignitaries are there, who have such heart of virtue? It is no surprised the Supreme Being appointed 72 Bishops on executing in whole world. For other example, the Giám Đạo dignity [Juridical Inspector] of Divine Alliance Palace [Hiệp Thiên Đài] must have full spiritual power to know cases of Religious law violation which happened or is happening a detail location that it does appear whereabouts. By that way, the

meaning is worthy for Juridical Inspector that it is same to the sentence in Caodai Constitution Law: “*Nobody surpasses law that Hiệp Thiên Đài does not know*”.

Consequently, the visible dignity is just temporary and the Perisprit’s real living state with diligence or no diligence is the decisive factor for value toward the word “equal dignity”. That is the path of Cửu Trùng Đài [Nine Divine Planes Palace], as the first path of Great Way using the visible power and dignity as means for execution. That dignity is reached by religious service and virtue and the Perisprit will return the Supreme Being when he dies. That first path also includes the low dignitaries of Divine Alliance Palace that their action also depends on religious power as means to make merit.

The second path is Charity path with Twelve Divine Dignities [Thập Nhị Đẳng Cấp Thiêng Liêng] with visible dignities in equal level from Minh Đức dignity to Phật Tử dignity.

Their action concentrates on making merit much, creating properties to help bad conditions, support poor cases, support the visible life of dignitaries of all departments, look after and advocate orphans, the old, handicaps. They also wait the end of lifetime, their Perisprit leaves the carnal body to return to the Supreme Being.

The third path of Great Way is the path of meditation, self-improvement to practice the living energy in eternal body according to the progress of Sperm changing into the Energy, of Energy changing into the Spirit and Spirit changing into Nothingness, until the Perisprit has enough accomplishment to leave the carnal body before they die to return to the Supreme Being. This is the brief path of lifetime. Naturally, when the Perisprit can leave the carnal body, it can return to the Supreme Being and can finish his lifetime due to the God will. Many people get errant because of illusion in this religious activity.

If for first and second paths, people may get errant in catching the fame, interest, power in religion, which are the illusion of life to confuse between the means and object to make the true religion change into the Heresy; in this third path, the confusion is the delicate illusion.

For communication magic of people to spiritual world, there are many such unfortunates happening and their sequel for religious life of many people become very pitiful.

II. RELIGION AMONG THREE PATHS

Consequently, is the third path of Great Way the next step of first path or second path in action progress of disciple?

His Holiness Hộ Pháp alleges that the disciple has full Three Ways of Cultivation [Tam Lập] as the required condition to attend the meditation activity. It does not require disciple must pass a serving period with dignity or power. One group lives with principle belief in equal dignity to depend on the visible things as standard with usual mind, wait death coming, the perisprit leaves the carnal body to return to the God, it is not hurried to leisurely make achievement and merit and promote upon the visible grade while other group seeks for way

thoroughly to meet the Supreme Being once at least when they are alive, and by that cultivation method is called enlightenment.

Their basic important difference is that the Perisprit is able to return to the Supreme Being before death or after death. The decisive condition for perisprit with ability to return to the Supreme Being or not depends on his merit, not method of energy control, spirit nourishment, going into a trance, meditation. The improvement method is the knowledge which can be spreader together easily between this person and other one, however the own merit of individual is helpful. In order to apply meditation method with a result called religious attainment in true dharma, it requires full merit which means to require having complete Three Ways of Cultivation. In contrast, it is easy to fall state of illusion to make spirit change into complex everything when doing meditation.

The people with short merit are a people whose energy is still impurity and they take the impurity energy to nourish Spirit, thus the Spirit becomes gloomy. It means that spiritual life is still mixed with illusion thinking. The spirit creates the illusion and depends on that illusion to continuously pursue, it is “true change, unreal replacement to embellish dignity”. This mistake is very delicate and small that it is difficult to recognize it and chivy it out of people’s mind while this brain center is covered fully by impure energy.

In short explanation for easy understanding, if the knowledge about meditation method could help people reach the peak of Tao, the most insidious people on this earth would reign the Heaven.

Why? It is because that the insidious people on this earth can crop everything, let alone the esoteric dharma of monk who always has good heart to want it to be responded by many people.

The prayer and meditation method are called sticks and bowl used in meal. The stomach must have rice to be full. Our merit is the spiritual rice. The rice must exist, so that the sticks and bowl can become useful.

The Supreme Being taught:

“The carnal people wanting to become rich must study method to create property. It is about the carnal body. For Deity, Saint, Immortal, Buddha wanting to reach the peak of Tao, they must have merit [Collection of Divine Messages-5th July 1926].

“The Tao is still natural due to merit to reach the peak of Tao” [Collection of Divine Messages-21st August 1926].

“Your Master/I tell you that if your merit is not enough and responsibility of man has not been completed, it is impossible for your to take meditation. Consequently, in order to attain the divine throne, it requires one point as salvation to all living beings. If you are impossible for this aspect, you will have to other way to make merit, you will be able to attain the highest position in spite of less cultivation painstaking” [Collection of Divine Message-5th March 1926].

In spite of selection on first path, second path or third path, it requires to have merit to reach peak of Tao. If the third path of Great Way is successful to return the Supreme Being sooner, we do not wait until the death as the first path or second path.

The relation among three paths is such explanation that we should misunderstand that we are impossible to reach the peak of Tao if we do not take meditation.

III. SOME SPIRITUAL EXPERIENCES

1. Short of maternal love: We would like cite the following particular examples about experience in spiritual life of a disciple following the meditation path at Tây Ninh Church.

As a young stripling, he could soon attend the Mahayana life of Great Way at the beginning period of his life according to the deep call of his spirit urged and he got lucky to be guided directly by the Master. After a period of ascetic practices, one day of 12am prayer session, his Perisprit was in front of the Master's Divine Power. The Master as usually taught.....

“You apply the method of turn light inwards on oneself to consider thought and did whole this day if there was any mistake”.

He sat for a while and recalled...

In this studying period, the Master did not teach him more except the method of self-consideration...

“Dear Master, I have fulfilled my mission toward usual jobs of today and there was nothing to offend other people”

The Master continued to ask him:

“How was about the today lunch?”

“Dear Master, everybody was happy”.

“What viands did you eat?”

He replied calmly because he could not remember what he had eaten.

“Dear Master, you ate viands you felt good. No people complained me. I saw that everybody was happy”.

The Master blandly taught with a voice of depression containing the power to awake his Perisprit.

“In a meal, if a mother finds good viands she thinks they are good, she will eat them less or will save for her children. That is such carnal mother's love for children. You have not lived

upon that maternal love, how can you have universal love for all living beings? You must love the all living beings as you love you”.

The Master stopped without speech. One wave of invisible power transmitted through the Master’s speech to make his conscience awaked. His thoughts that he had ever considered he belonged to good grade about morality, naturally disappeared completely. He perceived that the ordinary of his spirit was same to the ordinary of other people who were being taught by the Master via revelation mystery.

2. Save orphans: He also faced one same case happening at the period of his half-life. Some orphans living next his domicile was facing the famine that the reason was not from mistreatment of society but cupid of career to cause the famine, thus less external people could know this condition. He knew orphan’s famine thoroughly, but he ignored without help. He felt calm to let other people take care of , he self-thought he has been doing too many spirit things.

In one meeting with the Master by his Perisprit and after Master’s teaching, He turned to ask the earthly issues.

“How are orphans next to you living?”

“Dear Master, they are hungry and must eat rice gruel for every meal”.

He continued His teaching:

“In your pocket, there are money and you have right to spend that money. The orphans are hungry in front of you but you still ignore. That conduct is not the way of a person having a religious life. You go back earth to re-revise your conduct”.

His Perisprit was evicted to return the earth because he had got short love toward all living beings...

By that way, a famine salvation for orphans was carried out silently and skillfully over some month to finish it. Nobody knew that the save with bowls of rice at that time were the result from a punishment of a believer following the meditation path, which had come from the divine world for warning purpose.

He always remembers this lesson in his life.

3. Impure heart: It is not easy to forget one story as a story of two yellow ants biting together.

It was about 11pm, the disciple following the meditation path was stooling at bamboo root. The toilet in countryside was a deep pit with two pieces of planks put, covered around by some wooden pieces and coconut leaves sparingly. The wind whiffled with clouds on green sky. He was looking around with misty looks and suddenly looked at a plank with a row of yellow ant going thin...Nobody knew the reason why two ants were mutually angry, they were biting forcefully. Their four tusks pinched closely, their legs propped together to make their body in standing posture. This ant pushed other one when this ant won and lost and other one lost and won. They sometimes rolled as scene wrestling at an arena. It made him cheerful, he looked the match of ants passionately. One wave of divine power filled whole body strongly. He was

familiar with this feeling when the Master was going to be present. Thus, his Perisprit took meditation to know what would happen. He heard the Master's voice clearly in his Perisprit with strict sound.

“Two ants are going to be died because of biting, but you calmly look them. Why don't you dissuade them?”.

He felt afraid because of disrespect *“The toilet is too dirty, why do you come here?”*

The voice was continued:

“You look at the pit below”.

He looked at the pit and saw alive muckworms.

“That place contains life. If there is the life, I still stay there. There is nothing which is dirty. Your heart is dirty”.

The voice stopped...

He was going to pull one ant into one side and pull other one into another side...

The voice suddenly resounded:

“Must be delicately! Not careful to make them died”.

He tore a small piece of paper to put among four their nippers and used other paper piece to delicately push their body far. They were still angry. It required a long time passed for them to stop and go away.

He felt amazed as he has just spent a dream of daytime...

The flock of ant was still going thin outside with the delicate wind and clouds on the green sky. The scene was same but the spirit of priest changed much. The thoughts of mind came *“It turns out that the Master has ever forced me to study New Code and Caodai Constitutional Law by heart but I remembered them as a blackbird without understanding by heart”.*

“Do not just look fellows competing together and have no reconciliation”.

The Master wants to teach a lesson about two words of **“Bodhi Mind” [Đạo Tâm]** which are valuable and dear.

Afterwards, when his old got older, before the young disciple following the meditation path of dozens of year ago reminded his improvement experience to guide the younger brothers, he still confirmed that:

“For my whole life, I was living with full divine gratitude of Great Merciful Father [Đại Từ Phụ] and Divine perfect Beings because of good fortune from past life, thus I got such fortune at the beginning period of religious life. I can ensure that we must have desert to all living beings, must cultivate conduct from secret thinking to appearances through gesture, speech, action to reach the highest level of holiness; you may reach the peak of Tao. The knowledge of

doctrine is not yet enough, we must carry out that doctrine to complete the union in order to create the good fortune, good karma stagnated in Perisprit with the spiritual vitality to convert people heart that is called the merit of a priest. The meditation method only helps us be close to the Master to listen the Master's teaching. For our holiness, we must ourselves create our thinking and action which need to get the holiness. The Master is not impossible to embrace because the divine law is determined.

By another way of speaking, the meditation method is similar to chasuble, power, title of religious power to help us create many deserts in serving all living beings and holy conduct, which are two factors determining the success of failure of priest”.

IV. WHAT IS THE “PHẠM MÔN” [BUDDHA GATE]

“Phạm Môn” is the path of meditation method in Great Way-Third Period-Universal Salvation founded by His Holiness Hộ Pháp to carry out the Meditation activity as the New Code following the Supreme Being's divine will in the poem:

*“Tĩnh ngộ xá thân tại Phạm Môn,
Khuyến tu hậu nhứt độ sanh hồn.
Vô lao bất phục hồi chơn mạng,
Tĩnh thể kỳ thân đắc chánh tôn”.*

The guideline of this practice path surpasses the chasuble form, power of Sacerdotal Council, to focus on the aspect of Three Ways of Cultivation [Tam Lập] as full Desert, Merit, Speech in order to receive the esoteric meditation for self-deliverance.

For organization aspect, it is an incorporation lifestyle through a form of small economic institutes gathering fellows to work together. Firstly, the work is to help their life. Secondly, the interest or merit is used to offer to the Sacerdotal Council or to help difficult pounds and support poor situations in spite of Caodai believers or external people of Caodai.

The volunteers acceding the Phạm Môn must have a twinned procedure called “Đào Viên Pháp”.

For rule, they must comply Ten Commandments listed below:

1. Must comply the law of Supreme Being.
2. Must be pious with family, parents; must fulfill the uprightness of husband and wife; must be complete for responsibility of a father.
3. Must be completely vegetarian.
4. Must be far away parties.
5. Must perform the charity, look after the old and children.
6. Must not receive the property of human beings.
7. Consider Caodai fellows as brothers in blood.
8. Must not multiple master, betray friend.
9. Must live as Sages, must not offend the ungrateful errors.

10. Must love people and animal, respect the life to be suitable for the nature of Supreme Being as the Lord of life.

In Tây Ninh of 1929-1933, 09 institutes were built as this architecture.

The first one was the “Phạm Nghiệp” institute next to Route 22 at Trường Đua village, next Mít Một three-way crossroads, was specialized in farm-hand and woodwork. The next institutes were:

- Khách Đình [House of funeral ceremony] in external Church.
- Tâm Lạch institute at Trường Hoà commune.
- Giang Tân institute at Trường Hoà commune.
- Technology Institute for Man, next to Suối Đá three-way crossroads.
- Technology Institute for Woman, next to Ao Hồ crossroad.
- Old-Age Institute.
- Farm-hand institute at Núi Sập.
- Clinic of Buddha Gate behind Hộ Pháp House [in Holy See]

V. TRANSFORMATION OF BUDDHA GATE

At the beginning time for the séance groups to study the Tao, the dogmas of Great Way-Third Period-Universal Salvation taught via séance were also different from the Old Law of Three Religions which was propagating at this time. Especially, for meditation, the Supreme Being came via séance and confirmed the following basic things for disciples of Buddhism and Taoism adopting the Caodai religion. Those are in summary:

“In spite of old law, the Tao is natural. Reaching the peak of Tao is due to merit”.

“The success or failure of religious life is due to priest”.

“The spiritual exercise method is unchanged”.

“Third Period-Universal Salvation is the school of charity examination”.

“Your Master/I just let Spirit unite with Sperm and Energy for unified Three Treasures as the method to enter the divine world”.

“Your Master/I come to help your Perispirit reach the peak of Tao”.

The merit factor is mentioned firstly instead of meditation method. Consequently, when organizing the disciple’s religious life with final deliverance purpose, the Buddha Gate’s policy alleges that we must throw ourselves warm-heartedly in doing charity work in a period with parallel study to widen the enlightenment, conduct improvement with ceremonial offering in order to cultivate the Sperm, Energy, Spirit upon the trend of Three Unified Treasures. This lifestyle appeared and became community activity of institute with the nature which was similar to charity body and it attracted more crowded disciples upon the time with a special shade

showing up among Caodai disciples at the beginning diversity time. From that time, the critical looks in people's heart including the party meaning was the reason causing the tortuousness to make the Buddha Gate transformed.

Firstly, the name of “Phạm Môn” was used due to the original word from the Supreme Being's poem given:

Tĩnh ngộ xá thân tại Phạm Môn”

“Phạm Môn” means “Buddha Gate”. The “Phạm” is also read “Phạn” which meaning is “Buddha” [Chinese-Vietnamese dictionary of Nguyễn Văn Khôn, Khai Trí, published in 1969 at page 692 writes clearly: “Phạm” (Buddha) purification and another sound as “Phạn”].

Since His Holiness Hộ Pháp has family name as “Phạm”, the “Phạm Môn” was misunderstood under distorted meaning as Phạm family. Phạm Nghiệp is the name of economic institute of meditation path in Tây Ninh. The first capital belonged to individual and His family combined with capital contribution of fellows living together. The organization is similar to an independent economic institute, not is the Sacerdotal Council's property.

That explanation was inferred through party look to consider that His Holiness Hộ Pháp formed the private business for people having the family name of “Phạm”.

I like quoting a citation of explanation on 15th October Nhâm Thân year done by Principal Archbishop of Taoism Thượng Tương Thanh:

“At the beginning time, His Holiness Hộ Pháp formed a style of house at Tây Ninh-Sài Gòn road, next to the Mít Một three-way crossroads, named “Phạm Môn” for His family and adored His family name as “Phạm”. He declared that: “It is private property formed, not concerned with the Sacerdotal Council”. Within two these years, He was forming institutes at many places and people called them as “Phạm Môn”, however He applied the word of “Phạm” that it was “Buddha”, such as:

1. *Phạm Môn [Buddha Gate] next Ao Hồ.*
2. *House of funeral ceremony [Khách Đình].*
3. *Phạm Nghiệp Nam [Technology Institute for Man]*
4. *Nữ Công Nghệ [Technology Institute for Woman], next the Holy See.*
5. *Phạm Từ at Cẩm Giang. His Holiness Hộ Pháp considers as private property of people having the family name of Phạm, or people of “Phạm Môn”, which is not concerned with the Religion.*
6. *Giang Tân at Bến Kéo.*
7. *Farm-hand at Núi Sập [Long Xuyên].*

He says that those belong to people having the family name of his “Phạm” but Religion. He says He uses His private money to form these institutes, consequently He did not inform the Sacerdotal Council in advance. He says that if the Sacerdotal Council wants to get these to carry out the Charity style that He has been arranging disciples, He will entrust. However, the much fee for those institutes must be returned...”

For government in Tây Ninh, the Frenches always suspected that the Caodai religion was a politic organization dazzled to fight against France. Consequently, the forms of such assembly into economic institutes caused the ready suspicion increasingly. The Frenches certainly found the method to stop and extinguish. After checkup at Hộ Pháp Office at the end of Quý Dậu year [1933], the government of France commanded to close all Phạm Môn institutes with a reason that the organization had no certification. The case was solved via court but the Sacerdotal appealed. The highest court in France finally acquitted the case.

In spite of acquittal, the tight situation between the Religion and France was not reduced.

After serious ferment about Religious power at Tây Ninh Holy See on 20th January Giáp Tuất year [5th March 1934] toward religious branch division, the disciples following the Phạm Môn path expressed their loyalty to the Sacerdotal Council's viewpoint. Therefore, His Holiness Interim Pope requested His Holiness Hộ Pháp to borrow the disciples of Phạm Môn in order to appoint to other locals to make spirit of disciples steady.

Facing on the difficult situation that the intestine discorded in separation with inimical branches while France suppressed, arrested, immured many disciples of Phạm Môn at Tây Ninh prison within three months; His Holiness Hộ Pháp agreed to let brothers of Phạm Môn nominate by receiving the dignity of Sacerdotal Council in doing the charity work in order to clear misunderstanding of external and internal Sacerdotal Council.

The séance at Spiritual Place at Holy See [Cung Đạo] at night of 15th February Ất Hợi year [19th March 1935], His Holiness Giáo Tông [Pope] nominated:

...Priest [Giáo Hữu].

26 Male Student Priest [Lễ Sanh].

14 Female Student Priest.

Most of these people were appointed to be leaders of parishes of Phước Thiện [Charity Body] in provinces that their mission was to form institutes of Agriculture, Industry, Commerce as Phạm Môn. However, its name was changed into "Phước Thiện" [Charity] and these institutes belong to the Sacerdotal Council's management.

The new Charity was put under the power of governor Khai Pháp of Divine Alliance Palace Trần Duy Nghĩa.

Consequently, the meditation path of Phạm Môn without dignity at the beginning time transformed into the Charity Body enlarged in provinces from 1935 with twelve Divine Positions which were invented by the Sacerdotal Council:

1. Minh Đức.
2. Tân Dân.
3. Thính Thiện.
4. Hành Thiện.
5. Giáo Thiện.
6. Chí Thiện.

7. Đạo Nhơn.
8. Chơn Nhơn.
9. Hiền Nhơn.
10. Thánh Nhơn.
11. Tiên Tử.
12. Phật Tử.

The first eight dignities are nominated by Sacerdotal Council to help Sacerdotal Council of Nine Divine Planes Palace. For last dignities such as Hiền Nhơn, Thánh Nhơn, Tiên Tử and Phật Tử must be nominated by séance to help the Sacerdotal Council of Divine Alliance Palace keep the true Dharma, it means to reserve Esoteric aspect taught heart by heart.

VI. PERISPRIT MEASUREMENT AND ESOTERIC INDOCTRINATION

In the Đại Đạo-Tam Kỳ-Phổ Độ [Great Way-Third Period-Universal Salvation], the person taking the highest mission towards esoteric communication is His Holiness Hộ Pháp Phạm Công Tắc, who is the head of Hiệp Thiên Đài [Divine Alliance Palace]. In the Caodai Constitutional Law, the Supreme Being teaches:

“The Divine Alliance Palace is the place the Supreme Being is seated to control divine reign of Religion”.

The divine reign control of Religion means to use the invisible power of Bát Quái Đài [Octagonal Divine Palace] to influence on the visible life of Sacerdotal Council and all living beings. The Esoterica is the electric power to deliver the human’s Perisprit from the seven feelings and six passions. The Esoterica belongs the mission of Divine Alliance Palace to communicate to dignitaries including two parts:

- The appearance is the form, method how to do to move eternal electricity of body and Universe. For this part, the precursors learn and communicate to trailers.
- The second part is its effect as the result of that application method that what it can bring. This belongs to the power of Octagonal Palace which is objective and impartial.

1. What is source of Caodai Esoterica?

We re-listen a passage of preachment of His Holiness Hộ Pháp done on 13 August Mậu Tý year [16th September 1948] at Holy See:

“Recalling the time of Supreme Being selecting me as Hộ Pháp, He taught me/Bần Đạo to hold séance and communicate as medium. Especially, the communication method helped Bần Đạo/me be taught method of meditation by the Supreme Being. When knowing the method of meditation to go ahead to get tranquil, however getting tranquil is not easy, just a minor error or minor shortcoming can damage whole life. If the reach of tranquility was not done, it would make us comatose, drowsed. If the tranquility level was exceeded, we would be mad. When the tranquility method is done correctly, we must also wait Divine Beings to open our Wisdom Light in order to make Perisprit leave the carnal body. The path of Perisprit leaving and returning to the Supreme Being is the Divine path of eternal life.

Bản Đạo/I was opened the Wisdom Light by Supreme Being. Therefore, I met the Supreme Being and studied many important secrets from Supreme Being”.

Another passage of Supreme Being’s Divine teaching on 24th April 1926:

“Chiêu is My beloved disciple, has spent time for improvement, I used mystery to guide him before you” [Quoted from Religion History of Hương Hiếu].

Another passage of His Holiness Hộ Pháp’s teaching was to report the first meeting between Him and His Holiness Lê Văn Trung:

“...When we took the apparatus in séance to go to His house, so that the Supreme Being saved Him, our purpose was to do what the Supreme Being told us. When reaching His house, we confessed that:

We received the Supreme Being’s command to go to your house for séance, so that the Supreme Being can teach you the Tao. He knows Him more than us, thus arranges table...for séance preparation for his religious adopting. In his house, there was a godchild as Thanh who was about 12 years old. We do not know where they would have on apparatus for séance. After praying for séance, when it started, the child slept and he was awake. The apparatus did not stop. The Supreme Being just answered when he asked. Just the Supreme Being and him knew. From that time, he believed the Supreme Being” [Quoted from His Holiness Hộ Pháp’s preachment, 13 October Giáp Ngọ year-1954].

From the time of that the Supreme Being entrusted him with Great Dignity of Holy Nomination, His Holiness Thượng Trung Nhật was always busy with religious work of Sacerdotal Council at the beginning years of new Religion with external and internal difficulties. He denied the meditation form by enter into the meditation house, by isolation activities from religious gate with his reason *“Religion is poor, younger brothers are many, cannot be comfortable for meditation...”*

In reality, He was a medium communicating with the Supreme Being and was taught the method of **“Mind purification”** by the Supreme Being. He applied this method everyday while He was working at Giáo Tông Đường [Pope Office]. For this issue, some people living next Him could know this only.

He reached the peak of Tao holily.

Consequently, at the beginning time of Caodai history upon the time order, three people Ngô Văn Chiêu, Phạm Công Tắc, Lê Văn Trung were mediums communicating with the Supreme Being and the Supreme Being applied the mystery to guide three people.

Afterward, the Supreme Being entrusted His Holiness Phạm Công Tắc to control the Divine Alliance Palace and two last people would control Nine Planes Palace [Cửu Trùng Đài] and one people received the command and another one denied command.

For Esoteric origin of Caodai religion where it appeared, we are clear. His Holiness Hộ Pháp studied from the Supreme Being. His Holiness Hộ Pháp contacted with His Holiness Ngô Văn Chiêu at the beginning time due to different issue, but esoteric issue.

2. What is the Perisprit measurement? The perisprit measurement is the popular word that forebears in Caodai religion were used to use it to infer selection into people having enough condition to be indoctrinated the esoterica. The perisprit measurement is the measurement, consideration for much or less impure level in perisprit if it can sustain the electricity of perfect Divine Beings but it will not turn to Heresy. His Holiness Hộ Pháp used His spirit as divine enlightenment in His body to decide this issue. The Thời Quân of Dharma Branch [Dignitaries of Dharma Branch] also indoctrinated the esoterica to dignitaries, however the ability of perisprit measurement for every receiver was not seen and shown.

For priests in Phạm Môn changing into Charity form from 1935, receiving the responsibility of Parish Leader of Charity in provinces, by case of Great Feast of Supreme Being 9th January Bính Tý year [1936], His Holiness Hộ Pháp also indoctrinated sacraments such as sacrament of baptism, “holy bath”, sacrament of delivery, sacrament of marriage for those priests at Hộ Pháp Office. His Holiness Hộ Pháp also carried out the sacrament of perisprit expelling, opened the enlightenment and indoctrinated the exercise method for every priest. Besides, they also received the miracle of “Bạch Đăng” [White Light], so that they got troubles when they executed the religious mission, they would light at 12am and pray sincerely to the Him, He would come to them to help them. Some Dignitaries of Nine Divine Planes Palace were also indoctrinated the miracle of “White Light” by Him. Many interesting anecdotes were recorded toward the mysterious working method of His Holiness Hộ Pháp that the carnal body was present at Hộ Pháp Office, the Perisprit transformed everywhere to support dignitaries in religious mission.

We would like to cite some cases:

(After inspection, a passage was cancelled)

For part of internal meditation to nourish Sperm, Energy, Spirit, the esoteric indoctrination was not executed equally. There was one person that His Holiness Hộ Pháp taught a full circle of energy rotation, there was a person that He only taught a beginning point. It is easy for understanding because the cultivation level and karma of individual are different. In detail, His Holiness Hộ Pháp taught them the meditation method that this issue cannot be propagated widely on paper because it is same to the extremely strong psychotropic drugs, which must be used for correct disease condition of each patient’s body with the careful supervision of doctor, unless the damage is more than advantage. This is the reason of secret indoctrination. If the methods of gas harmonization, spirit nourishment, spirit transmission, perisprit leave...were a fixed formula that everybody can apply them successfully to become Immortal and Buddha, the true priests having benevolence, loving the earth, wishing to save all living beings from ocean of suffering would have no reason to keep silent as a secret.

For hinayana [lower level], His Holiness Hộ Pháp widely propagated one exercise method called the blood conductive method including the muscle movements, tendons, nerve stimulation. Especially, the attention point is for method of long, slow, deep breath into stomach called the gas conductive method into navel. The method of making eyes hot by rubbing two hollows to fondle eyes to be open, the spirit must be forcible and see the Holy Eye. The last part belongs the thoughts, it requires to have pure thoughts every day. After the exercise, hold morning service every day. In reality, this exercise method is not easy to reach the success. With the compulsory life of rice and money, people are always impacted to think about cheat, cupid,

competition for minor power and interest, therefore it quires us to live with a virtue of true priest, with right thoughts, with tranquil heart to imagine the Holy Eye.

Although it is a first step of exercise, that disciple has to spend the inner tearing fights in mind in order to step on the true way.

For example of four time-prayer session done every day at disciple's house, if we consider the aspect of metal dharma, for the ability of meditation during the ceremony with less disintegration in mind, less people get successful even we know that:

“Lễ bái thường ngày tâm đạo khởi”

[Meaning: Usual offering helps mind open]

However, the ultimate core is:

*“Sang hèn trời kệ tâm là quý
Tâm ấy tòa sen của Lão ngòi”*

[Explanation: in spite of richness or poorness, mind is important because that mind is the lotus for Supreme Being to be seated at that mind]

For the meditation path, we must concentrate on that ultimate core. If the mouth chants prayer cotto voce about the issues of world, that mind has no space for “Lotus for Supreme Being”. If there is no Deity, Saint, Immortal, Buddha coming, whom do we kowtow?

Do we kowtow the smoke of incense or wooden altar or money or fame or love remembered inside? That is such worldly aspect of people, the robe cannot express value of a priest.

Entering into the meditation gate faces on the spiritual reality clearly without confusion between holiness and worldliness. The esoteric in offering rite is the point to help our mind communicate with Divine Beings in order to catch the Master's shadow as invisible power to guide us from minor issue during our improvement life in order to reach:

*“Đạo hư vô, sư hư vô,
Reo chuông thoát tục phát cờ tuyệt sinh”* [Prayer of exit of meeting]

[Temporary explanation:

*“Nihilty Tao, nihilty master
Ringing bell to leave world, flutter flag to reincarnation”*]

When the first step of depending on visibility to reach invisibility is not executed completely, the wish of esoteric meditation to surpass sacred path is just a distant dream.

The conception of Tây Ninh Church is very strict. Consequently, the esoteric indoctrination of Divine Alliance Palace is still silent that less people know it.

HOW WAS THE MEDITATION HAPPENING AFTER THE “PHẠM MÔN” TRANSFORMED INTO CHARITY BODY?

After the “Buddha Gate” transformed into Charity, this body was developing fast due to visible factors, sound, visible feature meeting realistically the mental level of most human beings. They felt easily satisfied with religious dress with color differentiated the different level, front and back seats in inner Holy Church according to the rite of returning the Heaven.

The power, dignity, vestment, offering rite in order impacted them as forms canonizing the priest’s merit showing in front of human beings that it had a chain stimulation in mind of people that was more than the realization in inner mind of true priests.

*“Devotional, gently, we know by ourselves,
Granted compliment, depend on nobody” [TVDD]*

Twelve Divine Dignities of Charity Body was officially formed due to the Religious Decree No. 48/ĐNĐ dated on 19th October Mậu Dần year [10th December 1938], which was signed and issued by His Holiness Hộ Pháp and His Holiness Lý.

The power of all living beings [Quyền vạn linh] recognizing through the Religious Law of Mậu Dần year-1938, the Charity Body was one of four bodies of Caodai organization. For being parallel with feature development, how was the metal dharma of dignitary’s mind happening? In spite of serving anybody of Administration, Public Assistance Body, Court or Charity Body..., if the dignitary’s perisprit reached the attractive status from His Holiness Hộ Pháp toward mysterious aspect, they would be cared more carefully by Him and they would have chance to meet Him to be taught the mental dharma secretly. He had the special spiritual aptitude opened by the Supreme Being at the beginning time of His improvement life, therefore the recognition toward enthusiastic perisprit in carnal body was normal issue for Him. For normal people, understanding this issue in theory was difficult, much less execute it by applying the unearthly eye to find for salvation. The individual always has the spiritual aptitude existing at potential status. To apply it, there is only one way requiring the improvement life which is too serious and high-levelled.

The experiences of some Divine Alliance Palace’s dignitaries let us know that they attended the service with a tired status because of late staying. Once His Holiness Hộ Pháp called them to remind that they should take rest and go to bed early, should not stay up late to let the tired status happen because He had seen their too bad perisprit. The good status was also seen to support and bad status was also seen to rebuke. For esoteric of metal dharma, whoever lived next to His Holiness Hộ Pháp, could understand that issue. There is no strange issue.

However, the beginning step of meditation indoctrinated for this person by Him can be different from other person because their merits are not equal. The individual’s karma is different even the sublimation principle of Sperm, Energy, Sprit is same.

The methods of spiritual aptitude opening were also indoctrinated upon specific method for an individual. For example of a case, a Divine Alliance Palace’s dignitary was practised the telepathy by the method that He stayed up stair of Hộ Pháp Office and that dignitary stayed down stair. He said something to the dignitary and he had to practice to listen as the condition of communicating with Divine Beings through perisprit descending. After that, the dignitary had to

report to His Holiness Hộ Pháp and the recorded result was the basic to evaluate the exact level. No swank and no volition to indoctrinate for other people toward what His Holiness indoctrinated are considered the necessary characters of this activity.

Consequently, the improvement meditation and esoteric indoctrination is silently happening. However, if we consider its appearance and public opinion, it seems to be distracted beside the noisiness of propagation activities and charity economic activities.

For theory of meditation path, in 1948, His Holiness Hộ Pháp propagated “**Self-improvement to enter into third path of Great Way**” including 273 words. Those are fundamental detail instructions to follow an exemplary lifestyle of previous Saints and Immortals indoctrinated, expressed modernly to be suitable for familiar words used in Caodai religion.

The Religious newspapers and books also propagate this method even there is a copy of His Holiness Hộ Pháp’s autograph about the Self-Improvement with His portrait standing and blessing. They are put in glass frame and suspended disciple’s house wall as a form to remind to practice to have that exemplary life.

After the death day of His Holiness Hộ Pháp, the Zodiacal Dignitaries [Thời Quân] of Dharma Branch and Religious Branch continued the responsibility of meditation activities of Great Way-Third Period-Universal Salvation. However, in reality, that activity was weak. With parallel depression of visible power of Divine Alliance Palace toward many aspects, the mysterious esoteric indoctrination of Bát Quái Đài [Octagonal Divine Palace] surpassed through different forms as holiness of beginning years of Caodai history. The meditation path of disciple was happening under a different spontaneous color that previous people’s experience helped next priests added with instructions of inner revelation of individual recorded sparsely from dignitaries and disciples having desert and merit.

In the previous time, when His Holiness Hộ Pháp was alive on the earth, the mentality of human beings in this meditation field depended on Him as a bright light to ensure their steps without wander. In the period of Divine Alliance Palace’s majesty becoming fainter and fainter, the disciple’s beliefs of mysterious aspect contained the disintegrated groups under the rule of “Those of the same sound respond to each other, those of the same character seek each other” and “salvation due to karma cause” and it was menacing to appear many different branches in future time that every branch or every tendency would be able to illumine an any angle of doctrine of Great Way-Third Period-Universal Salvation.

VIII. SELF-IMPROVEMENT METHOD

After 18 years from opening day of “Phạm Môn” with the elementary 10 commandments, in 1947, His Holiness Hộ Pháp issued the “Self-Improvement Method in order to enter into the third path of Great Way” including 18 teachings in short 273 words considered detail principles which were more detailed than 10 commandments, that it forced the disciples to apply them in religious life if they want to enter the meditation path.

The content of self-improvement method is the Hallowmas about people nature to become basic for moral actions displaying sincerely for human behavior, is to have ability to

converting the human heart to the good path, is a clear conscience throne for miraculous strength canal from paradise running the spirit of true priests who have reached the peak of Tao, to impact on the evolution of other living beings on large area much or less, upon their attained level.

The ending of this method states **“That is the key to open the gate of Octagonal Divine Palace on this earth”** to express the meaning just mentioned above, which is same to the attainment of peak of Tao on the earth. The perisprit of true priest has the capacity to communicate with completely good Beings, always lives under the status of “Unity of Heaven and human”. Absolutely, there is no instruction about practice way of inner body in order to stimulate the biochemical reactions to change the material mass of food into thermal energy, mechanical energy or influence to hasten the opening of spiritual aptitudes as Divine eye for an example.

The self-improvement method guides the life way for disciple to reach the peak of Tao on the earth. For meditation method of inner body or method of phenomenon acceleration of “Sperm changing into Energy”, “Energy changing into Spirit”, “Spirit changing into Nothingness”, it is the esoteric work for individual. The priests often get mistake toward two fields that they think that if they had the esoteric method, they could reach the peak of Tao.

In reality, if we were not able to live with holy principles, we would never become Saint even we knew the prayer teaching the meditation method. The Deity, Saint, Immortal, Buddha are souls leaving the carnal body that they had been living under the lifestyle of Deity, Saint, Immortal, Buddha. Those names are set up by human according to their action in their life. For soul, it has no name, old, image but a spiritual vitality of lucid holiness.

The practice meditation secret reaches the good result if the life of carnal body and spirit of that person has full holiness. In opposite case, the Empyrean will make spirit unable to unify with Sperm and Energy.

Why?

Since the Sperm, Energy, Spirit were unified; the Perisprit would naturally have magical power but that magical power contained the full earthliness. Thence, when applying that spiritual power having the earthly motivation to influence deeply, it means that the phenomenon runs into the Heresy. The true priests should not train their perisprit following that style and the spiritual power assembled from the merit of such meditation should be also dismissed.

The Empyrean dismissing the Spirit not to let it unify with Sperm and Energy is to avoid this bane. The self-improvement method is the teaching form for the human beings to understand how the meditation path is correct, is widely propagated to help disciples have clear awareness when entering into the meditation activity without ambiguousness, suspect ion or dream of illusory superstition. That is the pure self-improvement to let the Divine Beings descend when the disciple switches to the strict mahayana period [Thượng thừa], to indoctrinated dharma, extruded perisprit, opened the gift.

Many dangers can damage whole life human at this turn, therefore the esoteric indoctrination of Sages has long since been kept strictly. That is all for the core reason. In another explanation, the improvement progress level and karma of receiver are worthy or not

worthy that the master decides the esoteric indoctrination or waits the priest's continuous improvement.

The verbatim teaching of His Holiness as the following:

THE SELF-IMPROVEMENT METHOD TO ENTER INTO THE THIRD PATH OF GREAT WAY

- Be closely related to all beings,
- to seek the source of all living creatures and spirits.
- Be graceful and tolerant.
- Be free in your mind, never selfish.
- Be serene, do not be influenced by bad or good luck/karma,
- sorrow or joy - ultimate being, accept happiness and sorrow ,
- but do not let the poisonous barbs of happiness and sorrow
- permeate your true nature.
- Be generous, considerate and forgiving.
- Be cheerful, moderate, self-controlled and decisive.
- Conscience is the principle for all.
- Have filial piety to God and the Holy Mother.

METHOD OF CULTIVATING THE HEART-MIND AS IT IS THE IMAGE GOD'S CONSCIENCE

- *Faith and wisdom are the most valuable treasure;
anything else is wasteful.*
- *Those who hate their enemies cannot be calm and impartial persons.*
- *Those who do not hate will win over their enemies.*
- *Hatred is the greatest sorrow of human beings. Therefore, a true person (good person) never thinks of it or avoids it.*
- *Overcome your anger so that you do not enrage others.*
- *Use good to overcome evil.*
- *Use kindness to overcome cruelty.*
- *Be generous to overcome selfishness.*
- *Use right to overcome wrong.*
- *That is the Magic Sword of Wisdom.*

METHOD OF TRAINING THE PHYSICAL BODY AND THE MIND

- *Eat pure food.*
- *Think pure thoughts.*
- *Have a strong faith in God and the Holy Mother.*
- *Love immensely.*
- *All this is the key to open the door of BAT-QUAI-DAI rightly in this earthly life.*

Holy See, dated 14th January, Dinh Hoi year 1947

Phạm Hộ Pháp

(Signed and stamped)

The issue evented is that His Holiness Hộ Pháp was similar to other Religious Heads, after fulfilling their divine mission of forming a Religion propagating the doctrine, esoterica, they had to leave the carnal body. Since the spirit work successors were not enough bright as their religious head, the esoteric power would be lower much or less. Upon many generations inheriting, the feature becoming earthly appeared more and more in rank of high priest of church.

Until the period of history, when the action of most priests changed much and the beginning noble purpose was almost empty of error, the Religion would lose the true doctrine. Upon the history of Religions, some rehabilitation forms of true dharma were carried out by Great Souls descending the earth to adjust the errors happening. However, after any period, the phenomenon of becoming earthly with unavoidable reasons was that the secular heat of disciples was stronger than holy nature, to influence to the history of Religion happening upon that tendency.

The experience of humankind history has summarized. After the Zodiacal Dignitaries of Divine Alliance Palace go up to fairyland all, will the activity of meditation and indoctrination be kept the careful selection principle as before time?

The Supreme Being affirms in the Caodai Constitutional Law that if the Caodai religion still exists, the Divine Alliance Palace [Hiệp Thiên Đài] still exists and the disciples believe that, but during time of waiting a second Divine Alliance Palace with full entrusted mystery, how is the esoteric indoctrination of Divine Alliance Palace's blank happening? Now, for analysis toward meditation issue, we find two clear parts:

- The first part: with what nature and action do we live to be considered the meditation path?

The answer:

“The Self-improvement to enter into third path of Great Way”

- The second part is the secret in meditation section indoctrinated by His Holiness Hộ Pháp or some Zodiacal Dignitaries and it is the esoteric issue. However, they died all, where can we find it?

The answer:

Certainly, there are other visible priests undertaking this. In that case, the experience of predecessors will guide the next priests with the thinking support from divine power. For this issue, it requires the priests to have strong belief, to know way of clarifying the received knowledge to match with our status of Sperm, Energy, Spirit because this lacks the spirit measurement power of His Holiness Hộ Pháp as He was alive.

In the Caodai gate of Great Way-Third Period-Universal Salvation, the true priests always hide with full spiritual enlightenment to help the next disciples by necessary guidance in time when disciples are worthy with full merit to indoctrinated the esoterica. They are not Hộ Pháp or Zodiacal Dignitaries, but disciples of true meditation with full righteousness to express the Holy will of Divine Octagonal Palace [Bát Quái Đài] to support the perisprit of meditator. However, the difficulty is not the point how to find the secret of meditation, find the people who can instruct us, but the point that we have lived with holiest virtue and action or not yet. When we have a real holy life, even we are not hurried to find it, it will naturally come to us through this form or another form from the natural appointment of Divine power to induce the visible events to happened in time.

Actually, if the merit was not full, His Holiness Hộ Pháp was alive and petitioned to be indoctrinated esoterica, He would be able to do because of the reasons mentioned in previous passages. In contrary case, if the spirit of priest was worthy to be indoctrinated esoterica although His Holiness Hộ Pháp was not absent on this earth, His divine power would influence in supporting the perisprit of meditator with the approval in order to induce the disciple to have good fortune to meet persons who could guide them.

The Supreme Being teaches:

“Your Master comes to make your perisprit returned to origin, so that you can reach the peak of Tao”.

The Great Merciful Father’s promise is never wrong and our Master is extremely marvelous and multiform. The Tao is boundless, therefore in the “Self-improvement method in order to enter into third path of Great Way”, His Holiness Hộ Pháp advises:

“Must have a strong faith in the Supreme Being and the Holy Mother to reach the point that He calls “Open the gate of Bát Quái Đài on this earth”.

In order to conclude this issue, we summarize:

It is up to level of merit of disciple, the mysterious esoterica of Supreme Being will appear by marvelous forms and it is the advance principle on the improvement path that it is unchanged for long since.

ANSWER ON QUERY ABOUT SELF-IMPROVEMENT AND MEDITATION

1. Question:

13th Clause, chapter II of New Religious Code of Great Way-Third Period-Universal Salvation was issued by Tây Ninh Church in 1927 stipulating that:

For hinayana class [hạ thừa], whoever holds the diet life of 10 days and up, is received the precious dharma to enter the meditation house for master’s guidance. Nowadays, His Holiness Hộ Pháp lays guideline to have enough Three Ways of Cultivation to meditate at Enlightenment Palace, is that too strict?

Answer:

For the issue of hinayana class [hạ thừa], whoever holds the diet life of 10 days and up, is received the precious dharma to enter the meditation house for master's guidance. The Sacerdotal Council propagated the nourishment method to make the body gradually enthusiastic, the preparation step for high rank requires the stricter improvements.

This method consists:

* The muscle, tendon, bone exercise movements, slow long deep breath, everyday offering attendance on time of Cat [5-7am] to harmonize vitality and nourish the spirit gently are applied for hinayana rank at home that it does not require the condition of entering the meditation house.

* This method was popular when His Holiness Hộ Pháp was alive, what a pity that less people tried to practice, therefore it was reminded much. Until the next generation, it nearly became lost, consequently some people misunderstood that the Sacerdotal Council was not performing this clause of New Code. It is about the alive aspect. For death aspect, the Sacerdotal Council performed the Supreme Being's promise of "whoever holds the diet life of 10 days and up, is received the precious dharma" by ways of deliverance mystery sacrament, karma bond cutting sacrament, rescuing sacrament, it means that the Sacerdotal Council performs esoteric section of soul salvation for disciples holding enough 10 diet days and up per month.

2. Question:

In this New Code, the chapter mentioning the Meditation House, the first clause stipulates that for disciples who fulfill the Way of Human [Nhơn Đạo] and hold the diet life from 6 months and up, are able to petition to enter the Meditation House for meditating.

The Religious law just exposes the condition of diet and family way of life, does not request the merit. Did the Sacerdotal attach special importance to carrying on missionary work? His Holiness issued the standard of Three Ways of cultivation [Tam Lập], pushed back the meditation activity at the last period of improvement process. Is there any disadvantage for disciples toward aspect of body refinement?

Answer:

There is not only disadvantage but also advantage because it does not spend much time for practice leading to the unexpected result. Due to hinayana explanation by degree for easy understanding, nobody does not know that the basic principle of improvement such as Discipline, Meditation and Wisdom, we must pass the first step to reach the second step and third step gradually in step by step. In offering attendance of times per day, does it practice disciple to be acquainted with gathered spirit, fixed mind until period of three ways of cultivation to enter the meditation activity, the result will reach the easier success. The lifetime is limited, such time allocation of cultivation gets suitable in interest and it is not that the dignitaries with missionary work or disciples with self-cultivation at home have no responsibility for their body refinement. It is not that not entering into the meditation house is unable to meditate for body because there are many forms depending on the circumstance for adaptation.

This just refers the cultivation method. For individual, there are hard people, lazy people mixed together in all activity fields, organization happening traditionally.

3. Question:

If the merit is the decisive factor for priests to reach the peak of Tao, so for a case of one person has many merits toward all living beings, but the carnal body has not been refined with examples of life of parade, squandermania, beer drinking, smoking in festivals or parties. Will those people be indoctrinated the esoterica?

Answer:

The people's vitality always contains electricity wave. The people who have not refined carnal body strictly and those electric waves are still impure; themselves day by day destroy their merit coming from their desert.

The Supreme Being teaches:

“You understand the Tao thoroughly, you must know the conduct of economy is the top conduct when you are alive on this earth. For squandering parade on this earth, your Master/I consider as an immoral issue” [Collection of Divine Message, Vol I, page 48].

His Holiness Lý taught:

“Từ nhập tâm di, hại tổn bình sanh chi đức, tánh Thiên Đạo diệt, giục tranh thế sự cho oan”.

It means that the incoming alcohol makes heart changed, wasted the lifetime energy, makes nature changed, makes Way changed, induces to retribution fight of way of life [Quoted from Religion History of writer Mrs. Hương Hiếu].

The 6th clause of chapter of Meditation House of New Religious Code forces meditators to give up smoking, betel chewing, to eat nothing except meals of rice.

Consequently, if we consider visible aspect and aspect of three ways of cultivation [Tam Lập], it is not qualified. If we consider the half-visible aspect, the vitality in perisprit is still impure. When the impure wave receives the electric wave of Divine Beings, it will easily become transformed to cause the phenomenon of Heresy.

Hence, even they stand in front of true master, it is not easy for them to accept for esoteric indoctrination.

When teaching the three ways of cultivation [Tam Lập], His Holiness Hộ Pháp affirmed the difficulty of this issue because of half-visible dharma and half-invisible dharma. The esoterica is the bright and pure electric wave of perisprit's vitality. The visible dharma is the desert and conduct revealing in front of sight of human beings. The standard of Three Ways of cultivation consists these aspects enough.

4. Question:

Is there any case that one disciple starting the doctrine of Great Way-Third Period-Universal Salvation within a short time has full three ways of cultivation? It means that if there is youths attending the meditation house?

Answer:

The Sacerdotal Council [Hội Thánh] has the responsibility in facilitating for disciples to advance in cultivation, spiritual enlightenment without the old discrimination. The potentiality and condition to bright success on the Way of individual also depend on his power of karma. If he came to this earth with a good ready karma of previous life, nobody would be able to prevent his steps even he was just a youth and his perisprit met the enthusiastic necessary factors.

It is same to the visible aspect that if the propagating dignitaries meet the senior desert with talent and good conduct, they will be promoted to next rank due to the election law from Lễ Sanh [Student Priest] to Giáo Hữu [Priest], Giáo Sư [Bishop], Phó Giáo Sư [Archbishop], Đầu Giáo Sư [Cardinal], Trưởng Giáo Pháp [Censor Cardinal], Giáo Tông [Pope]. Beside the promotion in order, there are cases that the Supreme Being came via séance to award out of the path of that election law, it means a normal disciple could be nominated into a high dignitary.

However, in spite of dignity path or meditation path, the final target of religious life is the spiritual enlightenment as the deliverance. The special cases of reduction or great progress overcoming the cultivation progress through common assignments are the mere continuation of religious life of evolution souls reaching such level from previous life. People often consider them as people having the fundamental ability, so in conclusion that issue is from their merit made from their previous life.

5. Question:

The supplement clause of Religious Law of Mậu Dần year issued in 1938 cancelled two words “Tuyệt dục” [sexual extermination] in the New Religious Code of Great Way-Third Period-Universal Salvation issued in 1927 while the Tây Ninh Church still advocated that the priests of high rank having enough three ways of cultivation [Tam Lập] can enter into the meditation house for meditating to get unearthly. Is this issue in contradiction against the sublimation principle of Sperm, Energy, Spirit which require a pure carnal body to have a pure perisprit?

Answer:

The issue of sexual extermination in Caodai religion is applied lightly, based on the self-conscious basis of individual. In general, the commandments are applied from easy level to difficult level. The start is still loose and the next time gradually becomes stricter and stricter due to promotion level of individual. When reaching the meditation activity, the priests must be aware of this issue to exterminate the sexual issue, not to wait the interdiction from somebody. If they were not yet aware of that issue, the meditation path would be still remote.

It is similar to the diet issue that the Religious Law forces the diet regimen from 6 days per month at the starting time, to 10 days and long-fast regimen with the purpose of helping the body become acquainted gradually. If we spontaneously keep long fast regimen at the beginning time, it belongs to our right and our long or slow progress is our decisive right. However, the

experience of forebears shows that the hastiness reaches failure, thus invented commandments are for cultivation activity guidance of disciples in slow order, and it reaches the success easier than fast steps to reach the failure.

6. Question:

Some Religious branches of Caodai allege the meditation for disciples at the beginning time of religious life. In that case, do the disciples of these Religious Branches of Caodai have the spiritual life higher than disciples of Tây Ninh Church where the Sacerdotal Council requires the period of doing merit until the three ways of cultivation is full to go ahead the meditation path?

Answer:

The doctrine of Great Way-Third Period-Universal Salvation alleges to transfer the human to the old throne as the origin, it means to integrate into the universal essence. People call this status as the throne usurping, the origin return, supernature into divine world. Each phrase of word contains the different meaning depending on individual's outlook on life. Every soul coming to this earth in any role short time or long time has been prescribed, fulfilled his holy mission to return the old throne and their fulfillment toward holy mission to return the old throne is the success in their life.

When issuing the detail practice program, the forebears governing the Sacerdotal Council of Tây Ninh Church considered the effect of salvation program carefully how to practically help souls coming to this earth when they exist in the carnal body and after period of leaving the carnal body, hurry and support pratyaya [duyên] for them to step on the evolution path, it is the salvation of Supreme Being.

The conception of high and low level or wining – losing in the light-heavy spirit does not exist in the doctrine of Great Way. However, the people's heart still stuck in this point.

7. Question:

If His Holiness Ngô Văn Chiêu accepted the throne of Pope of Great Way-Third Period-Universal Salvation from the Divine teaching of Tây Ninh Church via the séance by His Holiness Hộ Pháp and His Holiness Thượng Phẩm, how would His esoteric meditation be? According to the Caodai Institutional Law, the esoteric indoctrination is undertaken by the Divine Alliance Palace while the Giáo Tông [Pope] only undertakes the responsibility toward carnal body aspect of disciples?

Answer:

The Pope's responsibility is to teach disciples to understand the meaning and sequence on the evolution path toward both visible dharma and esoterica. When the disciples need to be indoctrinated esoterica, the Divine Alliance Palace must carry out their mission as an intermediary for divine power of Supreme Being on their perisprit to move their electricity wave on their perisprit.

Consequently, the Cửu Trùng Đài [Nine Divine Planes Palace] and Hiệp Thiên Đài [Divine Alliance Palace] cannot be mutual separate. The Supreme Being will want such way.

VIETNAMESE – PHẦN NGUYÊN BẢN VIỆT NGŨ

**QUAN NIỆM TU CHƠN TRONG ĐẠI ĐẠO
TAM KỲ PHỔ ĐỘ**

**VAI TRÒ ĐỨC HỘ PHÁP TRONG
ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
VỀ PHƯƠNG DIỆN TU CHƠN LUYỆN KỸ**

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ hay Đạo Cao Đài là một tôn giáo phát sinh tại miền Nam nước Việt Nam từ đầu thế kỷ XX. Lịch sử tôn giáo này hãy còn quá ngắn nhưng trải qua nhiều biến đổi thăng trầm. Trung ương là Tòa Thánh Tây Ninh có một hệ thống giáo quyền chặt chẽ trên khắp miền Nam Việt Nam. Từ nguồn gốc này một số chức sắc tách rời ra lập thành chi phái hoạt động riêng lẻ không tùng luật pháp và sự điều khiển của Tòa Thánh nữa.

Trong bối cảnh lịch sử như thế vai trò của Hộ Pháp phải ra sao trong khi Ngài không còn hình xác để đi đứng nói năng được như những con người bằng xương bằng thịt. Khí phách anh linh, chơn thần của Ngài bất tiêu bất diệt đã đành thiên biến vạn hóa kề cận một bên con cái Đức Chí Tôn nhưng làm sao những đứa con trần tục kia nghe được tiếng nói của Ngài thấy được Thiên thơ mà Ngài đang xây chuyển.

1/- Thiên Thơ Tiên Định

Hồi tưởng lại những ngày còn sanh tiền đứng trên giảng đài Tòa Thánh, Ngài đã nói :

Trong thời kỳ ấy Bần Đạo vâng lệnh Đức Chí Tôn xuống thế mở Đạo thì Đức Chí Tôn mới hỏi rằng : *"Con phục lệnh xuống thế mở Đạo con mở bí pháp trước hay con mở thế pháp trước?"*

- Bần Đạo trả lời : *"Xin mở bí pháp trước"*

- Chí Tôn nói:

"Nếu con mở bí pháp trước thì phải khổ đa. Đang lúc đời cạnh tranh tàn bạo, nếu mở bí pháp trước cả sự bí mật huyền vi của Đạo đời thấy rõ xúm nhau tranh giành phá hoại thì mỗi Đạo

phải ra thế nào. Vì thế nên mở thể pháp trước, dẫu cho đời quá dữ có tranh giành phá hoại cơ thể hữu vi hữu hủy đi nữa thì cũng vô hại xin miễn mặc bí pháp còn là Đạo còn. Bí pháp là Hiệp Thiên Đài giữ..."

(TĐ của ĐHP. 30-5 Quý Ty-1953)

Như vậy Thiên Thơ đã định cho Đức Hộ Pháp giáng trần trong cửa Đạo Cao Đài này có nhiệm vụ tạo dựng hình tượng của tôn giáo trước tức nhiên là thể pháp của Đạo, rồi sau đó mới mở bí pháp tức là quyền năng của điển lực để giải thoát Chơn Thần con người không còn bị ràng buộc bởi lục dục thất tình nữa.

Nhưng :

Hộ Pháp là ai?

Đây là lời dạy của Đức Chí Tôn :

" Hiệp Thiên Đài dưới quyền Hộ Pháp chưởng quản, tả có Thượng Sanh, hữu có Thượng Phẩm. Thầy lại chọn Thập Nhị Thời Quân chia ra làm ba.

· - Phần của Hộ Pháp chưởng quản về pháp lo bảo hộ luật Đời và luật Đạo, chẳng ai qua luật mà Hiệp Thiên Đài chẳng biết..."

· - Thượng Phẩm thì quyền về phần Đạo lo về phần Đạo nơi Tịnh Thất, mấy Thánh Thất đều chăm sóc chư môn đệ Thầy chẳng cho ai phạm luật đến khổ khác cho đặng."

· - Thượng Sanh thì lo về phần Đời."

Tóm lại Hộ Pháp là vị chức sắc nắm quyền chưởng quản Hiệp Thiên Đài.

2/- Nghi Lễ Thiên Phong Hộ Pháp ra sao ?

Ngày 22-23 04-1926 trong đàn cơ sắp đặt cuộc Thiên phong nghi lễ dành riêng cho Hộ Pháp như vậy.

"Cư, nghe dặn :

Con biểu Tắc tắm rửa cho sạch sẽ(xông hương cho nó) biểu nó lựa một bộ quần áo tây cho sạch sẽ, ăn mặc như thường, đội nón.

Cười...

Đáng lẽ nó phải sấm khôi, giáp như hát bội mà mặc nó nghèo Thầy không biểu. Bắt nó lên đứng trên, ngó mặt vô ngai Ngôi Giáo Tông, lấy chín tác vải điều đắp mặt nó lại.

Lịch con viết một lá phù (Gián ma xử) đưa cho nó cầm..."

"...Cả thầy Môn đệ phân làm ba ban, đều quỳ xuống biểu Tắc leo lên bàn, Con (Cao Quỳnh Cư) chấp bút bằng nhang đến bàn Ngũ lồi đặng Thầy triệu nó đến, rồi mới đến trước mặt Tắc, đặng Thầy trực Chơn Thần nó ra, nhớ biểu Hậu, Đức xông hương tay của chúng nó như em có giạt mình té thì đỡ".

Như vậy nghi lễ Thiên phong dành cho Hộ Pháp không phải là một lời tuyên thệ, lời nguyện, lời cam kết mà là một cuộc hành pháp trực Chơn Thần Phạm Công Tắc ra khỏi xác thân để Chơn linh Hộ Pháp giáng ngự nơi hình xác này và Phạm Công Tắc đã trở thành Hộ Pháp.

Đây là trường hợp giáng linh ngự thể.

Nghi lễ này không thấy dành cho Thượng Phẩm, Thượng Sanh và Thập Nhị Thời Quân cũng là những đồng tử như Ngài. Bởi có nên mới sanh lắm điều rắc rối sau này.

Trên bước đường hành Đạo khi chấp chương quyền hành cơ bút nơi tay vì thể thức hành pháp quyền linh trên Chơn Thần và thể phách, ảnh hưởng trực tiếp vào sự khai mở tâm thức của người thọ nhận. Các vị đồng tử kia không được đặc ân như Ngài và trình độ tâm thức cũng khác xa Đức Hộ Pháp ít nhất trên phương diện biểu hiện bên ngoài mà hơn sanh nhận thấy được.

Qua nghi lễ này chúng ta thấy vị Hộ Pháp trong Đạo Cao Đài không ai khác hơn là Phạm Công Tắc thọ phong từ năm 1926. Người đã được Đức Chí Tôn chỉ định có trách nhiệm làm đầu Hiệp Thiên Đài chịu trách nhiệm về phần Chơn Thần của tất cả tín đồ. Trong khi phẩm Giáo Tông có quyền về phần xác chớ không có quyền về phần hồn.

3/- Liên hệ giữa Hộ Pháp Phạm Công Tắc và Ngài Ngô Văn Chiêu

Từ năm 1919 Ngài Ngô Văn Chiêu đã có tham dự các đàn Cơ cầu thỉnh Tiên về xin thuốc và học Đạo. Ngài gặp được Tiên Ông chỉ giáo và cho hiện huyền diệu Thiên Nhân để mách bảo Ngài về biểu tượng thờ phượng.

Năm 1925 Ngài Phạm Công Tắc cũng tham dự phong trào cầu Cơ và đích thân làm đồng tử sau được Đức Cao Đài dạy phải liên lạc với Ngài Ngô Văn Chiêu để biết cách thờ phượng vì Đức Chí Tôn có chỉ dạy cho Ngài Ngô Văn Chiêu trước rồi.

Như vậy, Phạm Công Tắc và Ngô Văn Chiêu là những vị môn đệ đầu tiên của Đức Chí Tôn học Đạo chung một Thầy bằng phương pháp Cơ bút.

Chứng tích hãy còn trong lịch sử Đạo qua bài thơ sau đây được ghi nhận vào ngày 9-1-Bính Dần (1926.)

*CHIÊU Kỳ Trung độ dẫn Hoài sanh
Bán đạo Khai Sang Quý giáng thành
Hậu Đức TẮC Cư thiên địa cảnh
Hườn Minh Mân đảo thủ đài danh
(TNHT.Q1 trang 3)*

Bài thơ ghi lại tên của các vị môn đồ có mặt trong đàn cơ để kỷ niệm.

Xin lưu ý.

Hai chữ CHIÊU và TẮC trong câu 1 và 3.

Năm sau Ngài Phạm Công Tắc được phong làm Hộ Pháp và Ngô Văn Chiêu được chuẩn bị phong Giáo Tông Đạo Cao Đài.

Ngài Phạm Công Tắc vâng lời dẫn thân vào Đạo, lo phổ độ nhơn sanh lập thành Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Toà Thánh đặt tại Tây Ninh.

Ngài Ngô Văn Chiêu từ chối không chịu nhận làm Giáo Tông chuyên chú vào việc tịnh luyện, thiên định hầu tìm phương giải thoát cho mình trước đã với chủ trương "**Ngô thân bất độ hà thân độ**"

. Một số người quy tụ xung quanh Ngài theo phương pháp tu luyện này theo thời gian mở rộng dần phát triển thành phái "**Chiếu Minh**" thờ Thiên Nhân. Trung tâm đặt tại Cần Thơ.

Con đường đã rẽ lối từ đây để lại muôn vàn khó khăn cho hậu thế.

Chứng tích lịch sử như sau:

Sau khi chứng kiến được nhiều lần sự linh hiển, huyền diệu của cơ bút, Ngài Ngô Văn Chiêu quyết chí tu hành và có lời nguyện rằng:

"Nếu Đức Cao Đài độ cho tôi thành Đạo tôi sẽ độ lại chúng sanh tùy theo phước đức của mỗi người." (Trích Lược Sử Đạo Cao Đài. Phần vô vi của Đồng Tân).

Và Đức Chí Tôn đã bố hóa cho Ngài một hồng ân đặc biệt để Ngài tịnh luyện, thiên định có đủ ấn chứng hầu tạo cho Ngài một đức tin mãnh liệt, một sự sáng suốt thánh thiện để Ngài đảm nhận một trách nhiệm lớn lao hơn lời khẩn nguyện ban đầu của Ngài.

Trách nhiệm ấy là thông công cùng Tam Thập Lục Thiên, Tam Thiên Thế giới, Thất Thập Nhị Địa giới mà cầu rỗi cho nhân loại và thay mặt Thầy mà diu dắt cả chư môn đệ trên con đường đạo đức do chính mình Thầy khai tạo và trên con đường đời do cơ Đạo gây nên. Ấy là một nhiệm vụ thiêng liêng mà Thánh ý Đức Chí Tôn muốn trao cho Ngài đảm nhiệm qua sự thông công của Chơn Thần các đồng tử ở Tòa Thánh Tây Ninh. Thế nhưng đối với Ngài Ngô Văn Chiêu Ngài cho là ý phạm.

Ngày 13-2-1926 giờ Tý nhằm mừng một Tết B.D. Đức Thượng Đế giảng cơ dạy rằng :

"Chiêu bữa trước hứa lời truyền Đạo cứu vớt chúng sanh, nay phải y lời làm chủ mỗi Đạo diu dắt cả môn đệ Ta vào đường đạo đức đến buổi chúng nó thành công chẳng nên tháo rút phải thay mặt Ta mà dạy dỗ chúng nó". (Trích: LS Quan Phủ N.V.C.)

Thế nhưng lòng Trời bao la lòng người có giới hạn như chúng ta sẽ thấy những sự kiện lịch sử diễn ra liên tục sau đó.

Ngày 14-4-1926 Đức Chí Tôn dạy phải chuẩn bị một bộ Thiên phục Giáo Tông cho Ngài Ngô Văn Chiêu. Bà Hương Hiếu lãnh may theo kiểu mẫu do Đức Chí Tôn giáng cơ chỉ dạy. Xong, Tòa Thánh cử người mang đến cho Ngài. Tất cả đều do lệnh cơ bút.

Ngài Ngô Văn Chiêu từ chối trả bộ áo mũ lại cho Tòa Thánh kèm theo một số tiền chi phí may bộ Thiên phục ấy. Đây là một sự kiện lịch sử quan trọng một thái độ dứt khoát rõ ràng trên con đường tu của Ngài là không chấp nhận, không tin Thánh giáo do nhóm đồng tử Tòa Thánh thông công. Ngài chỉ tin đồng tử riêng của Ngài đã sử dụng từ trước.

Tường cũng nên ghi nhận thêm trong đàn cơ ngày 14-4-1926 này. Ngài Ngô Văn Chiêu có đến dự, Ngài đến sau chót thấy số người tham dự đông đảo đã đến trước Ngài nói :

"Cầu cơ chớ lập Thiên Địa hội sao mà đến đông vậy". Nói xong Ngài bỏ ra về.
(Theo lời thuật của Ngài Hiến Pháp Trương Hữu Đức - người có tham dự đàn cơ này.)

Vì vậy khi Đức Chí Tôn giáng dạy về Ngài thì Ngài đã vắng mặt vì đã bỏ về mấy phút trước đó.

Trong đàn cơ ngày 24-4-1926 sau khi giảng dạy Ngũ Chi Đại Đạo bị qui phạm Đức Chí Tôn có dạy :

"Thầy nhứt định đến chính mình Thầy mà độ rồi các con chẳng chịu giao chánh giáo cho tay phạm nữa nhưng mà buộc phải lập chánh thể có lớn nhỏ đặng để thể cho các con dùi dất lẫn nhau anh trước em sau mà đến nơi Bồng Đảo !

Vì vậy Thầy mới lập ra phẩm Giáo Tông nghĩa là Anh Cả..."

Đức Chí Tôn cũng xác định luôn về trường hợp của Ngài Ngô Văn Chiêu như sau:

"Chiêu đã có công tu lại là môn đệ yêu dấu của Thầy nên Thầy muốn ban chức Giáo Tông cho nó, song vì lòng ám muội phạm đến oai linh Thầy mà ra lòng bất đức chẳng còn xứng đáng mà dùi dất các con nên Thầy cất phần thưởng nó. Thầy nhứt định để chức ấy lại đợi người xứng đáng hay là Thầy đến chính mình Thầy đặng dạy dỗ các con..."

"Chiêu đã hữu căn hữu kiếp Thầy lại dùng huyền diệu mà thâu phục đặng rồi nó trước các con. Biết bao phen Thầy gom các môn đệ yêu dấu của Thầy lại sờ cậy nó áp yêu dùm cho Thầy đường như gà mẹ ấp con song nó chẳng vâng mạng lệnh Thầy lại đành cắn mổ, xua đuổi đường ấy thì làm sao cho xứng đáng cái trách nhiệm rất lớn của Thầy toan phú thác cho nó!".

(Trích : Đạo Sử Hương Hiếu).

Tóm lại trong buổi đầu lập giáo Đức Chí Tôn dùng huyền diệu cơ bút thâu nhận môn đệ rải rác nhiều nơi sau đó Ngài dạy lập thành chánh thể Đại Đạo có luật pháp, phẩm tước, quyền hạn, trách nhiệm, qui tụ tất cả môn đệ đã độ rồi từ trước gom về một mối ban quyền cho Hội thánh xưng danh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ gồm hai đài hữu hình là Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài giao cho hai vị Giáo Tông và Hộ Pháp làm đầu.

Ngài Phạm Công Tắc vâng lời làm Hộ Pháp, Ngài Ngô Văn Chiêu từ chối không chịu đứng chung trong tổ chức tôn giáo này.

Vì vậy Ngài Ngô Văn Chiêu không hề làm Giáo Tông Đạo Cao Đài một ngày nào. Và cho đến bây giờ chưa có người nào xứng đáng ngồi ở địa vị Giáo Tông chính thức của Đạo Cao Đài. Chơn linh Đức Lý Thái Bạch trong hàng Tam Trấn phải kiêm trách nhiệm Giáo Tông về phần Thiêng Liêng, còn Ngài Thượng Trung Nhựt chỉ là quyền Giáo Tông chưa được chánh vị. Riêng phần chi phái Giáo Tông có nhiều nhưng ngoài chơn pháp. **Pháp Chánh Truyền qui định Đạo Cao Đài có một Giáo Tông mà thôi.**

4/- Tòa Thánh chủ trương thế nào về Khoa Tịnh Luyện?

Ngay từ những ngày đầu thành lập Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ khi ban hành bộ Tân Luật vào năm 1927, Tòa Thánh Tây Ninh đã dành một chương trong bộ luật Đạo để nói về những sinh hoạt tịnh luyện trong chương trình phổ độ của Hội Thánh. Chương này gồm 8 điều khoản qui định một cách tổng quát nhà Tịnh phải có một Tịnh chủ điều khiển giờ giấc công phu, chế độ ăn uống của người tu tập, điều kiện nhập tịnh và sự quan hệ với người ngoài.v.v...

Pháp Chánh Truyền qui định các Tịnh Thất đặt dưới sự trông coi của vị Thượng Phẩm Hiệp Thiên Đài.

Như vậy trong chánh thể của Đại Đạo Tam Kỳ Độ các sinh hoạt về khoa tịnh luyện, thiên định nằm ở Hiệp Thiên Đài nghĩa là vị chương quản Hiệp Thiên Đài. Hộ Pháp chịu trách nhiệm tối cao về việc truyền bí pháp hướng dẫn những sinh hoạt công phu, tịnh luyện, thiên định của người tu tập. Vị chức sắc phải chịu trách nhiệm trực tiếp là Thượng Phẩm.

Ngài Thái Thơ Thanh vị chức sắc Cửu Trùng Đài người đã có công đầu tiên đi tìm mua miếng đất xây cất Tòa Thánh và Khuôn viên Nội Ô Tòa Thánh hiện nay cũng đã theo đuổi công phu tu tập tịnh luyện và đã được Đức Hộ Pháp trợ thần, điều chỉnh kịp thời một bước sai lầm trong một chuyến xuất thân của Ngài. Nhờ sự can thiệp giúp đỡ đúng lúc của Đức Hộ Pháp ở cấp độ chơn thần đầy linh hiển, Ngài Thái Thơ Thanh trở thành một người bạn Đạo trọn lòng tín nhiệm nơi Đức Hộ Pháp và Ngài đã hủy bỏ sơ đồ Nội Ô Tòa Thánh mà Ngài đã phác họa và chấp nhận tuân theo sự sắp đặt của Đức Hộ Pháp mà thôi.

Năm 1928 Đức Hộ Pháp mở Phạm Môn, một đường lối tu hành vượt qua hình tướng áo mào, quyền hành chuyên chú nhiều về phương diện Tam Lập (lập Đức, lập Công, lập Ngôn). Và Phương-luyện-Kỷ để đạt tới tình trạng Tinh hóa Khí, Khí hóa Thần, Thần hườn Hư mà đoạt cơ giải thoát. Ngài đã tuyển lựa một số người ở Phạm Môn có đủ điều kiện để nhập tịnh và Ngài đã truyền bí pháp công phu tịnh luyện, thiên định cho từng người. Các sinh hoạt loại này không được phổ biến rộng rãi vì rất khó thành công và rất ít người có điều kiện theo đuổi.

Trong suốt thời gian còn sanh tiền Đức Hộ Pháp cũng đã thường xuyên theo dõi tình trạng Chơn Thần của một số chức sắc Hiệp Thiên, Cửu Trùng, Phước Thiện có điều kiện phát triển về khoa

luyện kỹ này để kịp thời điều chỉnh những sai lệch và nâng đỡ bước đường công phu cho được tinh tấn. Ấy là phận sự đặt biệt của Đức Hộ Pháp y như lời dạy của Đức Chí Tôn nhân khi đề cập tới cái hại của rượu về phần hồn con người như sau :

" Thầy dạy về hại của phần hồn các con Thầy nói cái Chơn Thần là nhị xác thân các con, là khí chất nó bao bọc thân thể các con như khuôn bọc vậy nơi trung tâm của nó là óc nơi cửa xuất nhập của nó là mỏ ác gọi tiếng chữ là Vi Hộ nơi ấy Hộ Pháp hằng đứng mà gìn giữ chơn linh các con khi luyện thành Đạo đặng hiệp một với Khí rồi Khí mới thấu đến Chơn Thần hiệp một mà siêu phàm nhập Thánh "

Ngày 14-4- Tân Mão (1956) Đức Hộ Pháp còn tuyên bố rõ ràng công việc trợ lực của một vị Hộ Pháp còn mang xác phàm đối với người xin nhập Tịnh vào Trí Huệ Cung một cách cụ thể như sau :

" Ấy vậy khi muốn bước vô Trí Huệ Cung phải có đủ Tam lập là tu thân, nhưng làm sao biết họ đã lập công, lập ngôn, lập đức của họ rồi, dầu giao cho Bộ Pháp Chánh cũng chưa chắc điều tra được bởi nó thuộc về nửa bí pháp nửa thể pháp...

Bây giờ bản Đạo có một điều. Những người nào xin đến Trí Huệ Cung Bản Đạo coi màng màng được thì Bản Đạo trực Chơn Thần của họ cho hội diện cùng quyền năng Thiêng Liêng nếu có đủ Tam lập thì vô không đủ thì ra..."

Về phương diện hình tướng Đức Hộ Pháp đã hoàn tất được hai trung tâm Tịnh Luyện là Trí Huệ Cung và Trí Giác Cung còn lại trung tâm thứ ba là Vạn Pháp Cung chỉ mới phác họa, kể đến Ngài qui Thiên nên chưa hoàn thành được.

Điều quan trọng hơn hết mà người nghiên cứu về Đạo Cao Đài không thể quên được là chương trình phổ độ của Tòa Thánh Tây Ninh gồm hai phần tương liên mật thiết với nhau là thể pháp và bí pháp.

Thể pháp là hình tướng của Đạo tức nhiên là hình trạng của Hội Thánh. Bí pháp là quyền năng của điển lực để giải thoát. Phận sự đặt biệt của Hộ Pháp trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ là cầm bí pháp để giúp đỡ chúng sanh tự giải thoát lấy mình. Việc phổ độ bắt đầu bằng hình tướng đưa người vào cửa Đạo để nương theo các tổ chức, sinh hoạt Đạo giáo mà lập công, lập đức, lập ngôn tiêu trừ nghiệp chướng tiền khiên tân tạo của mỗi người và kết thúc bằng pháp giới độ tận chúng sanh. Hai phần này nằm trong chánh thể Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Hội Thánh có nhiệm vụ thực hành trọn vẹn cả hai. Tuyệt nhiên trong chơn truyền của Đức Chí Tôn không hề có sự phân chia làm hai, phần phổ độ gọi là Ngoại Giáo Công Truyền do Tòa Thánh Tây Ninh đảm trách, còn phần công phu tịnh luyện, thiên định gọi là Nội Giáo Bí Truyền do một chi phái đảm trách.

Cơ siêu phàm nhập Thánh là quyền năng của điển lực Chơn Thần con người, nó không chịu thúc phục bởi bất cứ thế lực chính trị hữu hình của tổ chức Đạo giáo nào. Hễ tinh thần cá nhân của mỗi người tu có đủ tính thánh thiện thì đương nhiên siêu phàm nhập Thánh hiển linh tại thế, thoát xác rồi Chơn Thần bất tiêu, bất diệt và ngược lại, tinh thần còn vương vấn những nét phàm tục thì cửa luân hồi vay vay, trả trả chưa hề qua khỏi.

Quyền pháp này không phải riêng có trong Cao Đài Giáo mà nó vẫn có từ ngàn xưa trong tất cả các Đạo giáo bất di bất dịch với thời gian. Hình tướng Đạo giáo chỉ là cái vỏ bề ngoài còn sự giải thoát là nội dung chứa đựng bên trong không thể có tình trạng vỏ một nơi ruột một nẻo.

Thể pháp và bí pháp tương liên cùng nhau như bóng với hình, hễ có hình thì có bóng, có bóng thì có hình. Tỉ như lời kinh tiếng kệ tụng niệm hằng bữa là cái hình thể mà người tu đang cố gắng gom Thần định Trí vào một tư tưởng thanh cao là Trời Phật. Còn cái bóng của kệ kinh tức nhiên là kết quả của sự tụng niệm, là trạng thái sống của tinh thần người ấy đạt được, hoặc là tình trạng vắng bật tà tâm, tư ý, vọng niệm, hoặc chú định được vào cái âm ba trầm bổng hoặc dường như quên hẳn âm ba hòa nhập được vào dòng Thần lực của Trời Phật tuôn chảy qua hồn phách mình tỏa ra một vùng không gian lân cận, một sức sống tâm linh mãnh liệt bàng bạc nhiệm mầu làm thức tỉnh Chơn Thần sanh chúng. Âm ba kinh kệ là hình sức sống; tâm linh là bóng; hình với bóng không thể xa nhau.

Ấy là luận một việc nhỏ, còn việc lớn hơn Thiên Thơ của Đức Chí Tôn mở cơ tận độ khi Ngài lập pháp Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ ban quyền cho Hội Thánh độ rồi con cái của Ngài đến chỗ giải thoát, Ngài ban cho Hội Thánh đủ quyền cả về thể pháp lẫn bí pháp.

Đây là lời dạy của Phật Mẫu đối với Đức Hộ Pháp :

*" Hễ làm mẹ quyền hành dạy trẻ
Con đừng lo mạng thể thi phạm
Huyền linh mẹ chịu phân cam
Ban cho con trẻ vẹn toàn pháp môn."*
(Thánh giáo ĐHP cầu tại Trí Huệ Cung)

Vậy thì yếu tố quyết định sự thành bại trên đường tu là công nghiệp phụng sự vạn linh để tiêu trừ nghiệp chướng tiền khiên, trau dồi đức hạnh để nâng cao chất Thánh cho Tinh hóa Khí, Khí hóa Thần, Thần hườn Hư được mà không mang theo một chút ô trược trong Chơn Thần mới nhập vào cõi hằng sống được.

Tiến trình ấy liên tục và từng giai đoạn thăng tiến đều có sự hướng dẫn đúng lúc; chẳng hề có sự phân chia phái phổ độ dạy tu tề trị bình, phái vô vi lo siêu phàm nhập Thánh ; hoặc người muốn được siêu thoát phải rời khỏi phái phổ độ, nhập môn vào phái vô vi nhận khẩu khuyết tâm truyền luyện Tam Bửu Ngũ Hành công phu thiên định mới đắc Đạo.

Ngày nay Đức Hộ Pháp đã về Thiêng Liêng vị. Quyền năng chuyên pháp của Chơn Thần càng dễ dàng ứng biến với những lời cầu nguyện chân thành của người tâm Đạo dầu ở phương trời góc biển nào, khi người tín đồ đủ công đức xứng đáng để được khai mở năng khiếu tâm linh thành tâm cầu nguyện sự trợ lực của Ngài. Ngài sẽ diệu dụng quyền năng điển lực của Bửu Pháp Kim Quang Tiên và Long Tu Phiến để trợ thân cho người hành công phu tu luyện cho Tinh hoá Khí, Khí hóa Thần, Thần hườn Hư mà siêu phàm nhập Thánh.

Ấy là công việc của Đức Hộ Pháp nơi cõi Hư linh còn phần pháp giới bán hữu hình tức nhiên là những công việc huyền linh cần có xác phàm mới gần gũi đặng Chơn Thần và thể phách của chúng sanh, luôn luôn trong cửa Đạo Tam Kỳ Phổ Độ này vẫn có những bậc cao tăng ẩn dật,

đủ quyền năng tinh thần để thi hành trọn vẹn sứ mạng ấy. Họ làm việc theo Thánh ý Đức Chí Tôn thể hiện sự công bình thiêng liêng nơi mặt thể hữu hình này. Cửa Bát Quái Đài vẫn luôn luôn mở để đón rước chơn thần sanh chúng đủ công đức xứng đáng đối diện cùng quyền năng của Đức Chí Tôn và các Đấng trọn lành.

Cho nên dù Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc đã về thiêng liêng vị, phần Bí Pháp trong Đạo Cao Đài vẫn thực hiện được.

" Do công đức mà đặng đắc Đạo cùng chẳng đặng "

Ấy là lời phán quyết tối cao của Đại Từ Phụ vậy.

Lập Đạo Cao Đài Đức Chí Tôn mở cơ tận độ, ngay từ buổi sơ khai Đức Chí Tôn đã dạy :

" Chiêu Kỳ Trung độ dẫn Hoài Sanh ".

Ngài gọi đích danh Ngài Ngô Văn Chiêu trước nhưt dạy phải *" độ dẫn hoài sanh "* nghĩa là dầu trẻ con trong bụng mẹ cũng phải lo độ rồi cho đến khi cuối cuộc đời chết đi lỡ có thất thế hay bị tội lỗi chi mà sa đọa vào cõi âm quang thì trong cảnh giới này cũng còn có Thất Nươ ng Diêu Trì Cung theo độ hồn ăn năn sám hối hay là chuyển kiếp đầu thai.

Chữ **Phổ Độ** nghĩa lý bao la như vậy.

Đức Chí Tôn lập một Đạo Cao Đài với tôn chỉ Tam Giáo qui nguyên, Ngũ Chi phục nhưt và cứu cánh của đời tu là giải thoát. Người hành Đạo không thực hiện trọn vẹn Thánh ý của Đức Chí Tôn mới nảy sinh ra bất hòa, chia rẽ thành ra nhiều chi, nhiều phái mặc dù họ vẫn nhân danh Thượng Đế mà hành sự.

Hiện tượng chi phái là một biến tướng trên dòng lịch sử của tổ chức Đạo giáo, nó ở ngoài chơn pháp của Đức Chí Tôn, một dấu hiệu qui phạm của tâm thức người hành đạo nói chung. Quyền tự do tín ngưỡng là quyền của mỗi cá nhân con người nhưng chân lý vẫn có một và sự diễn tả chân lý thì muôn vàn hình thức khác nhau tùy theo tâm thức của mỗi người đạt được đến mức độ nào trên con đường tấn hóa vô tận.

[Mục lục](#) [Top of page](#)

CON ĐƯỜNG THỨ BA ĐẠI ĐẠO

I. CON ĐƯỜNG THỨ BA ĐẠI ĐẠO LÀ GÌ ?

Năm 1947 Đức Hộ Pháp cho phổ biến những chỉ dẫn cụ thể về cách sống của người tu luyện với lời giới thiệu :

"Phương luyện kỹ đặng vào con đường thứ ba Đại Đạo "

Đã gọi là con đường thứ ba tất nhiên phải có con đường thứ nhất và thứ hai. Vậy con đường thứ nhất và thứ hai là con đường nào ?

Đạo Cao Đài được chính thức khai mở vào năm Bính Dần (1926) với những thủ tục thông thường của một đoàn thể xã hội như :

- Tuyên ngôn Khai Đạo (7-10-Bính Dần. 1926)
- Lễ ra mắt gọi là Lễ Khai Đạo (15-10-BD. 1926)
- Ban hành Bản Hiến Pháp thiêng liêng của Đạo gọi là Pháp Chánh Truyền và bộ luật của tôn giáo mới gọi là Tân Luật. Đó là những yếu tố cần thiết phải có để thành hình Hội Thánh là cơ quan quyền lực tổ chức và điều hành sinh hoạt tín ngưỡng của khối tín đồ Cao Đài theo triết lý đã chọn. Tín đồ phải có tín ngưỡng Trời Phật, hiểu biết luật nhân quả luân hồi, ăn ở hiền lành, lập công bồi đức, tu tâm sửa tánh và tùy theo công nghiệp phụng sự vạn linh, đức hạnh, tài năng có được nhiều hay ít sẽ được thăng phẩm từ tín đồ lên đến Giáo Tông.

Đó là con đường lập quyền Đạo để nương nhờ quyền hành ấy mà làm phương tiện phổ độ chúng sanh. Các phẩm tước hữu hình trong Hội Thánh chỉ là những nghi thức đối phẩm với các Đấng thiêng liêng trong thế giới vô hình, nó đòi hỏi người thọ nhận phải làm tròn thiên chức của mình, khi chết linh hồn mới xứng đáng được gọi là Thần, Thánh, Tiên, Phật. Chẳng hạn phẩm Giáo Sư, Pháp Chánh Truyền buộc phải lo lắng cho tín đồ như anh ruột lo cho em. Ôi ! Được bao nhiêu người có tâm đức ấy, chẳng trách nào Đức Chí Tôn định chỉ có 72 Giáo Sư hành quyền trên toàn thế giới. Hay là phẩm Giám Đạo của Hiệp Thiên Đài đòi hỏi người chức sắc phải có đủ quyền năng tâm linh để tự mình hay biết những vụ vi phạm luật pháp Đạo đã hay đang xảy ra ở một nơi nào đó mà về phương diện hữu hình chưa lộ tông tích, mới đứng nghĩa Giám Đạo, đứng với câu trong Pháp Chánh Truyền : "*chẳng ai qua luật mà Hiệp Thiên Đài chẳng biết*".

Vì vậy phẩm tước hữu hình chỉ là giả tạm và trạng thái sống thực của Chơn Thần có tinh tấn hay không mới là yếu tố quyết định giá trị của hai tiếng đối phẩm. **Con đường đó là CỬ TRỪNG ĐÀI, con đường thứ nhất của Đại Đạo lấy quyền hành, phẩm tước hữu hình làm phương tiện hành đạo.** Phẩm tước ấy phải do công nghiệp hành đạo và đức hạnh mới có được, khi chết chơn thần rời khỏi xác thân trở về cùng Đức Chí Tôn. Con đường thứ nhất này bao gồm cả những chức sắc cấp dưới của Hiệp Thiên Đài mà sở hành của họ cũng lấy quyền Đạo làm phương tiện lập công.

Con đường thứ hai là Phước Thiện với Thập Nhị đẳng cấp thiêng liêng cũng có phẩm tước hữu hình để đối chiếu với Thiêng Liêng từ Minh Đức đến Phật Tử.

Sở hành của họ chú ý nhiều đến việc lập đức, tạo ra nhiều của cải, vật chất để tế khó trợ nghèo, yểm trợ đời sống hữu hình cho chức sắc hành đạo bất kỳ ở cơ quan nào, nuôi nấng bệnh vực trẻ mồ côi, người già cả, tật nguyền. Cũng phải đợi đến khi chết Chơn Thần mới rời khỏi thân xác trở về cùng Đức Chí Tôn.

Con đường thứ ba Đại Đạo là Tu Chơn tức là con đường tịnh luyện, thiên định chú ý tới sự rèn luyện năng lực sống trong nội thân mình theo tiến trình Tinh hóa Khí, Khí hóa Thần, Thần hườn Hư, đến chỗ Chơn Thần có đủ khả năng rời khỏi xác phàm trước khi chết trở về cùng Đức Chí Tôn được. Đây là con đường đi tắt trong kiếp sanh, dĩ nhiên Chơn Thần xuất ngoại xác thân

được thì phải trở về được và sống trọn kiếp người của mình theo đúng Thiên ý. Có rất nhiều người lầm lạc vì ảo tưởng, ảo giác trong loại sinh hoạt này.

Nếu như ở con đường thứ nhất và thứ hai, người ta có thể lầm lạc chạy theo danh, lợi, quyền trong tôn giáo, cũng là ảo ảnh của cuộc đời, nhằm lẫn phương tiện với cứu cánh, làm biến tướng nền Chơn Giáo thành Tả Đạo Bàn Môn, thì ở con đường thứ ba này nhằm lẫn chính là ảo tưởng và ảo giác rất tinh vi.

Trong phép thông công của con người với thế giới Thần linh cũng có vô vàn những điều đáng tiếc như vậy đã xảy ra và hậu quả của nó đối với đời sống tín ngưỡng của một số đông người cũng rất đáng thương tâm.

II)-TƯƠNG QUAN GIỮA BA CON ĐƯỜNG

Như vậy có phải con đường thứ ba Đại Đạo là phần tiếp nối của con đường thứ nhất hoặc thứ hai trong tiến trình tu tập của người tín đồ hay không ?

Đức Hộ Pháp chủ trương tín đồ phải có đủ Tam Lập mới bước vào sinh hoạt tịnh luyện, không buộc phải qua một thời gian hành đạo có áo mũ, hay quyền hành, chức tước. Một đàng sống với đức tin vào nguyên tắc đối phẩm, lấy sự thể hữu hình làm chuẩn với lý trí thông thường, đợi đến khi chết chơn thân sẽ xuất ngoại xác thân trở về cùng Thượng Đế, cũng chẳng vội, ung dung lập công bồi đức và thăng tiến theo phẩm trật hữu hình. Một đàng tìm phương rốt ráo, phải về diện kiến Đức Chí Tôn ít nhất một lần trong khi còn sống thì phương pháp tu hành mới gọi là chứng đắc được.

Yếu lý khác biệt của nó nằm ở chỗ Chơn Thần về được cùng Đức Chí Tôn trước khi chết hay sau khi chết. Còn điều kiện định quyết cho Chơn Thần về được hay không là ở chỗ công đức, chớ không phải ở phương pháp tu luyện điều khí, dưỡng thần, truyền thần, xuất thần, tham thiền, nhập định. Phương pháp tu luyện là kiến thức có thể truyền lại cho nhau dễ dàng giữa người này và người kia nhưng công đức mỗi cá nhân tự tạo mới có. Phải có đủ công đức nghĩa là tròn tam lập, áp dụng phương pháp tu luyện mới có kết quả gọi là ấn chứng chánh truyền, bằng không rất dễ rơi vào ảo tưởng làm cho Thần biến ra đủ thứ khi công phu thiền định.

Một người thiếu công đức là người mà khí thể còn ô trọc, lấy trọc khí nuôi Thần, thì Thần phải tối, tức nhiên đời sống tâm linh còn trộn lẫn nhiều hình ảnh tư duy ảo vọng. Thần phóng ra ảo rồi nhắm lấy ảo ấy mà đeo đuổi thì quả thật là " **đổi chơn thay giả tô Thiên vị** ". Chỗ nhầm lẫn này hết sức tế vi, khó thấy và chẳng dễ gì xua đuổi nó ra khỏi tâm tư của con người khi mà các trung khu não bộ hãy còn phủ trùm bằng một vùng trọc khí.

Nói vắn tắt cho dễ hiểu, nếu như kiến thức về phương pháp công phu làm cho người ta đắc đạo được thì những kẻ gian hùng như ở thế gian sẽ ngự trị ở cõi Thiên Đàng.

Vì sao ?

Vì những kẻ gian hùng ở thế gian này, thứ gì họ cũng ăn cướp được, nói chi đến bí quyết luyện đạo của thầy tu là điều mà kẻ có lòng từ tâm luôn luôn muốn có nhiều người hưởng ứng.

Kinh điển hay là phương pháp tu luyện cũng như đũa với chén để ăn cơm, phải có cơm vào dạ dày mới no được, công đức của mình mới là thứ cơm tinh thần vậy, phải có cơm thì chén đũa mới hữu dụng.

Đức Chí Tôn dạy :

" Người ở thế này muốn giàu phải kiếm phương thế làm ra của cải. Ấy là phần xác thịt. Còn Thần, Thánh, Tiên, Phật muốn cho đấng Đạo phải có công quả". (TNHT. 5-7-1926)

" Đạo vẫn như nhiên do công đức mà đặng đấng Đạo cùng chẳng đặng". (TNHT. 21-8-1926)

" Thầy nói cho các con biết nếu công quả chưa đủ, nhân sự chưa xong thì không thể nào các con luyện thành đặng đâu mà mong. Vậy muốn đặng quả thì chỉ có một điều là phổ độ chúng sanh mà thôi. Như không làm đặng thế này thì tìm cách khác mà làm âm chất thì cái công phu tu luyện chẳng bao nhiêu cũng có thể đạt địa vị tối cao ".(TNHT. 5-3-1927)

Dầu đi con đường nào cũng vậy, thứ nhất, thứ hai, thứ ba cũng phải có công đức mới đặng đấng Đạo. Con đường thứ ba Đại Đạo nếu thành công về với Đức Chí Tôn sớm hơn một chút chẳng phải đợi đến khi chết như con đường thứ nhất và con đường thứ hai.

Mối tương quan giữa ba con đường là như thế **chẳng nên hiểu lầm rằng nếu không tịnh luyện thì không đấng Đạo.**

III)-VÀI KINH NGHIỆM TÂM LINH

1/- Thiệu tình mẫu tử. Xin đơn cử sau đây vài trường hợp điển hình về kinh nghiệm trong đời sống tâm linh của một tín đồ tu chơn ở Tòa Thánh Tây Ninh.

Là một thanh niên còn trẻ tuổi y đã sớm bước chân vào sinh hoạt Thượng Thừa Đại Đạo, trong quãng đầu đời theo tiếng gọi sâu thẳm của tâm linh mình thúc giục và may duyên được Chân Sư dìu dẫn trực tiếp. Sau khi tu tập khổ hạnh một thời gian, một ngày kia trong buổi công phu giờ Tý, Chơn Thần y được đối diện trước quyền năng Thiêng Liêng của Chân Sư và như thường lệ Chân Sư dạy y.....

" Con hãy dùng phép hồi quang phản chiếu, xem xét lại những gì con đã nghĩ và làm trong ngày hôm nay, có gì lầm lỗi chẳng ? "

Y ngồi yên một lúc và hồi tưởng.....

Trong thời kỳ tu học này Chân Sư không dạy y điều gì khác hơn là phép xét mình...

" Bạch Thầy con đã làm tròn bổn phận con trong những công việc thường lệ ngày hôm nay, không có điều gì làm mất lòng ai cả.

Chân Sư hỏi tiếp :

_ Còn bữa cơm trưa nay ?

_ Bạch Thầy mọi người đều vui vẻ.

_ Con đã ăn món gì ?

Y đáp một cách thản nhiên vì cũng chẳng nhớ mình đã ăn món gì.

_ Bạch Thầy thì món gì vừa miệng con thì con ăn, có ai phiền hà gì đâu, con thấy mọi người đều vui vẻ.

Chân Sư ôn tồn giảng dạy bằng một giọng trầm trầm đầy quyền lực làm thức tỉnh chơn thần y.

" Trong bữa ăn bà mẹ nếu thấy món nào bà cho là ngon miệng đối với bà, bà ăn ít hay là nhường lại cho con bà ăn. Tình thương của một bà mẹ phàm tục đối với con là như thế. Con chưa sống với tình mẫu tử ấy thì làm sao có được tình thương yêu đại đồng đối với chúng sanh. Con phải thương yêu chúng sanh như thương chính thân mình vậy "

Chân Sư dừng lại không nói thêm một lời nào nữa, có một sức mạnh vô hình truyền qua từng lời nói của Chân Sư làm cho tâm thức y bừng tỉnh dậy. Bao nhiêu ý nghĩ trước đây tự thấy mình cũng thuộc loại khá về đạio đức ở thế gian đều tan biến hết. Y nhận thức được tính chất tầm thường trong tinh thần mình cũng như của bao nhiêu người trần tục khác dù y đang được Chân Sư dạy Đạo bằng huyền linh mặc khải.

2/- Cứu đói trẻ mồ côi Và một lần khác vào khoảng nửa đời tu học y cũng gặp một trường hợp tương tự. Có một số trẻ mồ côi sống gần nơi y cư ngụ đang gặp cơn đói, không phải vì xã hội bạc đãi chúng nó, mà vì lòng tham lợi của người chăm sóc khiến xảy ra vụ đói mà bên ngoài ít người biết được. Y biết rõ tình trạng thiếu thốn của chúng, nhưng y vẫn lờ đi không giúp đỡ gì. Y an tâm để việc đói khát ấy lại cho người khác lo liệu, tự nhủ rằng mình làm quá nhiều công việc tinh thần rồi.

Trong một lần diện kiến Chân Sư bằng Chơn Thần sau phần dạy bảo xong, Ngài liền quay sang hỏi thăm chuyện trần tục.

" _ *Mấy đứa trẻ mồ côi ở gần con đó hiện giờ sống ra sao ?*

- Bạch Thầy chúng nó đang đói phải ăn cháo qua ngày.

Ngài dạy tiếp :

" Trong túi con đang có tiền, con có quyền chi dụng số ấy. Mấy đứa trẻ mồ côi đang đói trước mắt con, mà con vẫn làm ngơ, hạnh của một người tu không phải như thế. Con hãy trở về cõi đời trần tục của con mà lập hạnh lại".

Chơn Thần y đã bị Chân Sư đuổi về cõi đời trần tục vì thiếu hạnh thương yêu đối với chúng sanh...

Thế là sau đó một chương trình cứu đói cho trẻ mồ côi được thực hiện một cách âm thầm, khéo léo, khoảng vài ba tháng thì hết nạn. Có ai biết rằng những bát cơm cứu trợ vào những ngày giờ ấy là kết quả của một hình phạt mà vị môn đồ tu chơn đã nhận từ vị Thầy của mình nơi cõi Thiêng Liêng để cảnh cáo.

Y nhớ mãi bài học này trong đời.

3/- Tâm ô uế Một câu chuyện khó quên nữa là chuyện hai con kiến vàng cắn lộn.

Hôm ấy khoảng 11 giờ trưa, vị môn đồ tu chơn đang ngồi đi tiêu dưới gốc một bụi tre. Cầu tiêu nơi miền quê chỉ là một cái hố sâu có hai miếng ván bắt ngang, bao chung quanh vài thanh gỗ và mấy miếng lá dừa sơ sài. Gió hiu hiu thổi, vài áng mây bay lững lờ trên bầu trời xanh thẳm. Y đang ngồi ngó mộng lung bắt giặc nhìn xuống thanh gỗ thấy một hàng kiến vàng bò lura thưa... Có hai con chẳng biết giận nhau chuyện gì, đang cắn nhau dữ dội, bốn cái nanh bầu chặt không rời, chân chôi vào nhau dựng đứng cả người, con này đẩy qua con kia đẩy lại, khi thắng khi bại, có lúc lăn nhào trông giống một màn đô vật trên võ đài. Lấy làm vui mắt, y mãi mê xem trận kiến vàng đấu võ. Bỗng một luồng thần lực tuôn tràn xuống mạnh mẽ khắp cả người y. Y đã quen với cảm giác này mỗi khi Chân Sư sắp xuất hiện, nên định thần lại để tâm thật yên xem có chuyện gì xảy ra. Y nghe rõ tiếng nói Chân Sư lờng lờng trong chơn thân với giọng nghiêm khắc.

"_ Hai con kiến đang cắn nhau sắp chết mà con ở ngồi nhìn như thế à ! Sao con không can nó ra ?"

Y có cảm giác sợ hãi vì thất lễ, cầu tiêu ô uế quá sao Thầy lại đến nơi này.

Tiếng nói lại tiếp :

"_ Con nhìn xuống hầm cầu kia xem "

Y ngó xuống hố tiêu thấy một đám dòi lúc nhúc.

"_ Nơi đó đang có sự sống. Có sống là có Thầy trong đó, không có gì là ô uế cả. Chính tâm con đang dơ đó "

Tiếng nói im bật...

Y lấy ngón tay định kéo mỗi con ra một bên ...

Tiếng nói lại vang lên :

" Nhẹ nhẹ tay không khéo con làm chết nó bây giờ "

Y xé một miếng giấy nhỏ xen vào giữa bốn cái còng của chúng, rồi dùng miếng giấy khác ép nhẹ vào thân nó đẩy ra xa, chúng vẫn còn giậm dử, phải một hồi lâu mới chịu buông ra mà bỏ đi chỗ khác.

Y bàng hoàng như vừa qua một cơn mộng giữa ban ngày ...

Bên ngoài đàn kiến vẫn bò lưa thưa, cơn gió nhẹ thoảng qua và những đám mây trôi lững thững trên nền trời xanh biếc, khung cảnh vẫn y như lúc nãy nhưng tâm hồn người tu sĩ đã đổi thay rất nhiều. Những dòng tư tưởng của trí não lại hiện ra ; thì ra bấy lâu nay Thầy bắt mình học thuộc lòng Tân Luật, Pháp Chánh Truyền mình đọc thuộc như con kén mà không nhập tâm chút nào.

" Đờng thấy đờng Đạo tranh đua ngòì mà xem không để lời hòa giải ".

Thầy muốn dạy mình một bài học về hai chữ "**Đạo Tâm**" thật mắc mỏ và quý giá vô cùng.

Sau này khi tuổi đời đã về chiều, vị môn đồ tu chơn trẻ tuổi của mấy mươi năm trước mỗi khi nhắc lại kinh nghiệm tu học của mình để hướng dẫn đàn em, vẫn khẳng định rằng :

" Cả cuộc đời của Qua, Qua đã sống tràn ngập trong ân huệ thiêng liêng của Đại Từ Phụ và các Đấng trọn lành do duyên may từ tiền kiếp mà được vậy ngay từ buổi đầu tu học. Qua có thể làm chứng chắc với mấy em rằng, phải có công nghiệp phụng sự vạn linh, phải tu sửa đức hạnh của mình từ trong tâm ý sâu kín cho đến những biểu lộ bên ngoài trong cử chỉ, lời nói, hành động cho đến chỗ chí Thánh mới đoạt Đạo đặng. Kiến thức về đạo lý không thôi chưa đủ mà phải thực hành đạo lý ấy mới trọn vẹn tri hành hợp nhất tạo nên thiện duyên, thiện nghiệp đọng lại trong Chơn Thần một sức sông tâm linh cảm hóa được lòng người gọi là cái đức của kẻ tu hành.

Cái phép tu luyện chỉ giúp mình gần đặng Chơn Sư để nghe lời chỉ giáo, còn Thánh chất trong con người mình, mình phải tự tạo cả tâm ý lẫn hành động đều mang tính chất thánh thiện mới được. Chơn Sư không bồng ẵm đặng, luật Trời không cho phép như thế.

Hay nói một cách khác thì phương pháp tu luyện cũng như áo mào, quyền hành, chức tước của giáo quyền giúp mình đến chỗ tạo được nhiều công nghiệp phụng sự vạn linh và đức hạnh thánh thiện là hai yếu tố quyết định cho người tu sĩ đắc Đạo hay không ".

IV)- PHẠM MÔN LÀ GÌ ?

Phạm Môn là đường lối tu chơn trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ do Đức Hộ Pháp lập ra để thực hiện sinh hoạt Tịnh Luyện ghi trong Bộ Tân Luật vâng theo Thánh ý Đức Chí Tôn trong bài thi :

*Tĩnh ngộ xá thân tại Phạm Môn
Khuyến tu hậu nhứt độ sanh hồn
Vô lao bất phục hồi chơn mạng
Tĩnh thế kỳ thân đắc chánh tôn*

Đường lối tu hành này chủ trương vượt qua hình thức áo mão, quyền hành của Hội Thánh chuyên chú về phương diện Tam Lập là lập công, lập ngôn, lập đức cho đầy đủ để được thọ truyền bí pháp tịnh luyện tự giải thoát lấy mình.

Về phương diện tổ chức là một nếp sống cộng đồng dưới hình thức những cơ sở kinh tế nhỏ qui tụ một số người đồng chí hướng làm ăn chung với nhau. Trước nhứt để tự nuôi thân mình và sau dùng lợi nhuận hiến công quả cho Hội Thánh hoặc tế khó trợ nghèo bất luận người trong Đạo hay ngoài đời.

Những người tình nguyện vào Phạm Môn phải qua một thủ tục kết nghĩa với nhau gọi là "Đào viên Pháp".

Về nội qui họ phải tuân theo Thập điều giới răn kể ra như sau :

- 1- Phải tuân y luật pháp chơn truyền của Chí Tôn.
- 2- Phải trọn hiếu với tông đường phụ mẫu, trọn nghĩa vợ chồng vẹn phận làm cha.
- 3- Phải trọn giữ trai giới.
- 4- Phải xa lánh các đảng phái
- 5- Phải thật hành phước thiện, nuôi người già, dưỡng trẻ nhỏ.
- 6- Không đặng thân của chúng sanh.
- 7- Coi anh em đồng đạo như ruột thịt.
- 8- Không được bội sự phản bậy.
- 9- Phải ăn ở như các Thánh hiền, đừng phạm tội vong công bội đức.
- 10- Phải thương yêu loài người và loài vật, kính trọng mạng sanh vùa theo tính chất của Chí Tôn là chúa sự sống.

Tại Tây Ninh từ năm 1929 đến năm 1933 đã tổ chức được 9 nhà sở theo kiểu này.

Khởi đầu là cơ sở Phạm Nghiệp nằm bên quốc lộ 22 tại xóm Trường Đua gần ngã ba Mít Một, làm ruộng và đồ mộc. Kế đến là các nhà sở :

- Khách Đình (nội ô Tòa Thánh)
- Sở Tâm Lạch xã Trường Hòa.
- Sở Giang Tân xã Trường Hòa.
- Sở Nam Công Nghệ gần ngã ba Suối Đá.
- Sở Nữ Công Nghệ gần ngã tư Ao Hồ.
- Sở Dưỡng Lão Đường.
- Sở làm ruộng ở Núi Sập.
- Trạm Y Tế Phạm Môn phía sau Hộ Pháp Đường (nội ô Tòa Thánh).

V)- BIẾN TƯỚNG CỦA PHẠM MÔN

Nguyên từ buổi ban sơ, các nhóm phò loan học Đạo bằng cơ bút, giáo lý của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ truyền dạy qua cơ bút cũng có đôi phần khác hơn với cựu luật của Tam Giáo đang lưu

truyền buổi ấy. Đặc biệt vấn đề tịnh luyện, thiền định, Đức Chí Tôn giảng cơ xác định những điều căn bản sau đây đối với các tín đồ gốc ở Đạo Phật và Đạo Lão chuyển sang. Tóm tắt như sau :

" Luật lệ tuy cũ nhưng Đạo vẫn như nhiên. Do công đức mà đặng đắc Đạo cùng chẳng đặng ".

" Tu thành công hay không là do người hành Đạo".

" Phép luyện Đạo không đổi".

" Tam Kỳ Phổ Độ là một trường thi công quả".

" Duy Thầy cho Thần hiệp cùng Tinh Khí đặng hiệp Tam Bửu là cơ siêu phàm nhập Thánh ".

" Thầy đến đặng hườn nguyên cho Chơn Thần các con đắc Đạo".

Yếu tố công đức được quan tâm trước tiên thay vì phương pháp công phu, tịnh luyện, thiền định. Do đó, khi tổ chức đời sống tu hành của tín đồ nhằm mục đích giải thoát sau cùng, đường lối Phạm Môn chủ trương phải dẫn thân nhiệt thành làm công quả một thời gian song song với việc học hỏi để mở mang trí tuệ, tu chính đức hạnh của mình cùng với cúng kiến, công phu để rèn luyện Tinh Khí Thần theo chiều hướng hiệp nhứt Tam Bửu. nếp sống này hiện ra thành những sinh hoạt cộng đồng của nhà sở có tính chất giống như phước thiện, thu hút được một số đồng đạo ngày càng đông dần theo thời gian và có một sắc thái đặc biệt hiện rõ lên giữa một khối tín đồ Cao Đài buổi đầu còn đa dạng. Từ đó dấy sinh lên trong lòng người cái nhìn và phê phán có tính cách trường phái là nguyên nhân đưa đến những khảo duyệt làm biến tướng Phạm Môn.

Trước tiên là danh xưng Phạm Môn nguyên văn lấy từ bài thi của Đức Chí Tôn giảng cơ cho.

" Tình ngộ xá thân tại Phạm Môn .."

Phạm Môn có nghĩa là cửa Phật, chữ Phạm còn đọc là Phạn có nghĩa là Phật (Hán Việt Tự Điển của Nguyễn Văn Khôn. Khai Trí. Xuất bản năm 1969, nơi trang 692 ghi rõ như sau : Phạm (Phật) thanh tịnh, trong sạch. Một âm nữa là Phạn).

Vì Đức Hộ Pháp mang họ Phạm nên Phạm Môn bị hiểu lầm xuyên tạc là của dòng họ Phạm. Phạm Nghiệp là tên của cơ sở kinh tế đầu tiên của đường lối tu chơn tại Tây Ninh. Nguồn vốn đầu tiên của cá nhân và gia đình Ngài, có sự hùn công của một số đồng đạo cùng chung sống với nhau, tổ chức như một đơn vị kinh tế tự lập, không phải là tài sản của Hội Thánh.

Lời giải thích xác định ấy được diễn dịch ra dưới cái nhìn phe phái cho rằng Đức Hộ Pháp lập riêng sự nghiệp của những người họ Phạm.

Xin trích nguyên một đoạn trong tờ lời giảng ngày 15-10 - Nhâm Thân do Ngài Thượng Chánh Phối Sư Thượng Tương Thanh viết :

" Đức Hộ Pháp ban đầu có lập một cảnh nhà bên đường lộ Tây Ninh Sài Gòn, gần ngã ba Mít Một, đặt tên là Phạm Môn để cho gia quyến của Ngài ở và thờ ông bà kiến họ Phạm là họ của

Ngài. Ngài khai rằng : là của riêng của Ngài sấm không ăn nhập với Hội Thánh. Hai năm nay Ngài có lập riêng ra nhiều chỗ nữa, người ta cũng kêu là Phạm Môn, song Ngài nói để chữ Phạm là Phật như :

1/- Phạm Môn gần Ao Hồ.

2/- Khách Đình.

3/- Phạm Nghiệp Nam.

4/- Nữ Công Nghệ ở gần Tòa Thánh.

5/- Phạm Từ ở Cẩm Giang. Đức Hộ Pháp coi là của riêng của người họ Phạm, hay là người vào Phạm Môn, không ăn nhập với Đạo.

6/- Giang Tân ở Bến Kéo.

7/- Sở làm ruộng ở Núi Sập (Long Xuyên).

Ngài nói là sở làm ăn của người kiến họ Phạm của Ngài chứ không phải của Đạo, Ngài nói Ngài dùng tiền bạc riêng của Ngài mà lập ra các sở này nên Ngài không cho Hội Thánh hay trước. Ngài nói như Hội Thánh muốn lãnh các sở ấy mà làm theo sở hành Phước Thiện của Ngài sắp đặt cho đạo hữu thuở nay thì Ngài giao cho, song cũng phải thối hồi những tiền sở tổn về việc ấy thuở giờ cũng là nhiều..."

Còn về phía chính quyền tại Tây Ninh, người Pháp luôn luôn tình nghi Đạo Cao Đài là một tổ chức chính trị chống Pháp trá hình, nên những hình thức tập hợp tín đồ thành từng nhà sở kinh tế kiểu này càng làm tăng thêm mối nghi ngờ sẵn có, dĩ nhiên người Pháp phải tìm cách ngăn chặn và dập tắt. Sau cuộc khám xét, lục soát tại Hộ Pháp Đường vào cuối năm Quý Dậu (1933) chính quyền Pháp ra lệnh đóng cửa các cơ sở Phạm Môn với lý do lập hội không giấy phép. Nội vụ đưa ra tòa, Hội Thánh chống án, và cuối cùng được tòa tối cao bên Pháp xử trắng án.

Mặc dầu được trắng án, mối căng thẳng giữa Đạo và chính quyền Pháp vẫn không có gì giảm bớt.

Sau cuộc đại náo Đạo quyền tại Tòa Thánh Tây Ninh ngày 20-1- Giáp Tuất (5-3-1934) về việc chia chi phái, những người tu ở Phạm Môn tỏ ra rất trung thành với lập trường của Hội Thánh, nên Đức Quyền Giáo Tông yêu cầu Đức Hộ Pháp mượn người Phạm Môn bỏ đi các địa phương để giữ vững tinh thần của các tín đồ.

Đứng trước tình thế nan giải ; trong thì nội bộ bất hòa, chia rẽ, chi này, phái nọ nghịch lẫn nhau. Ngoài thì Pháp đàn áp, bắt bớ, giam cầm, tra tấn số đông anh em Phạm Môn ở khám đường Tây Ninh cả ba tháng trời, Đức Hộ Pháp đồng ý đưa anh em Phạm Môn ra cầu phong, nhận lãnh áo mũ, phẩm tước của Hội Thánh hành Đạo để giải tỏa những sự hiểu lầm trong và ngoài Hội Thánh.

Đàn cơ tại Cung Đạo Đền Thánh đêm 15-2- Ất Hợi (19-3-1935). Đức Lý Giáo Tông phong :

- ? Giáo Hữu.
- 26 Lễ Sanh Nam.
- 14 Lễ Sanh Nữ.

Hầu hết những vị này đều được bổ nhiệm làm đầu họ Đạo Phước Thiện tại các tỉnh có nhiệm vụ lập các sở Lương Điền, Công Nghệ, Thương Mãi y như Phạm Môn nhưng đổi tên lại thành Phước Thiện và các cơ sở này thuộc quyền Hội Thánh.

Cơ quan Phước Thiện mới thành hình đặt dưới quyền chưởng quản của Ngài Khai Pháp Hiệp Thiên Đài Trần Duy Nghĩa.

Như vậy đường lối tu chơn Phạm Môn không áo mão, phẩm tước trong buổi đầu đã bị biến tướng thành cơ quan Phước Thiện mở rộng ở nhiều tỉnh từ năm 1935 với Thập Nhị đẳng cấp thiêng liêng là 12 phẩm tước do Hội Thánh mới đặt ra gồm :

- 1/- Minh Đức.
- 2/- Tân Dân.
- 3/- Thính Thiện.
- 4/- Hành Thiện.
- 5/- Giáo Thiện.
- 6/- Chí Thiện.
- 7/- Đạo Nhơn.
- 8/- Chơn Nhơn.
- 9/- Hiền Nhơn.
- 10/- Thánh Nhơn.
- 11/- Tiên Tử.
- 12/- Phật Tử.

Tám phẩm dưới do Hội Thánh phong có nhiệm vụ giúp Hội Thánh Cứu Trùng Đài. Bốn phẩm sau cùng là Hiền Nhơn, Thánh Nhơn, Tiên Tử, Phật Tử phải do cơ bút định, giúp Hội Thánh Hiệp Thiên Đài giữ gìn chơn pháp tức là bảo thủ bí pháp tâm truyền.

VI)- CÂN THÀN TRUYỀN PHÁP

Trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ người chịu trách nhiệm tối cao truyền bí pháp là Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc - người đứng đầu cơ quan Hiệp Thiên Đài. Trong Pháp Chánh Truyền Đức Chí Tôn dạy :

" Hiệp Thiên Đài là nơi Thầy ngự cầm quyền Thiêng Liêng mới Đạo ".

Cầm quyền thiêng liêng mới Đạo có nghĩa là dùng quyền lực vô hình của Bát Quái Đài tác động trên đời sống hữu hình của Hội Thánh và chúng sanh. Bí Pháp là quyền năng của điển lực để giải thoát Chơn Thần con người khỏi những ràng buộc của thất tình lục dục, bí pháp thuộc phần trách nhiệm của Hiệp Thiên Đài truyền lại cho chức sắc gồm có hai phần :

_ Cái thể tức nhiên là hình thức, phương pháp phải làm như thế nào để điều động được điển quang trong nội thân con người và trong Trời Đất. Phần này người đi trước học được truyền lại cho người đi sau được.

Phần thứ hai là hiệu ứng của nó tức nhiên là kết quả của sự vận dụng phương pháp đó đã đạt được những gì. Phần này thuộc quyền năng của Bát Quái Đài vô tư và khách quan.

1/- Nguồn gốc Bí Pháp Đạo Cao Đài do đâu ?

Chúng ta hãy nghe một đoạn trong lời giảng của Đức Hộ Pháp đêm 13-8-Mậu Tý (16-9-1948) tại Đền Thánh.

" Nhớ lại từ khi Đức Chí Tôn chọn Bàn Đạo làm Hộ Pháp, dạy Bàn Đạo phò loan và chấp bút. Đặc biệt hơn hết là chấp bút vì nhờ chấp bút mà Bàn Đạo được Đức Chí Tôn dạy cách tham thiền. Khi biết tham thiền rồi mới nhập tịnh nhưng nhập tịnh không phải dễ, chỉ sai một tí, sót một chút là có thể hỏng cả cuộc đời. Nhập tịnh mà không tới thì bị hôn trầm tức là ngủ gục, còn nhập tịnh mà quá mức thì phải điên đi mà chớ. Nhập tịnh mà đúng rồi còn phải nhờ các Đấng Thiêng Liêng mở Huệ Quang Khiếu nữa mới xuất hồn ra được. Con đường mà Chơn Thần xuất ra rồi về với Đức Chí Tôn là con đường Thiêng Liêng hằng sống đó vậy.

Chính Bàn Đạo được Đức Chí Tôn mở Huệ Quang Khiếu, nên mới về được hội kiến cùng Đức Chí Tôn và đã học hỏi được nơi Đức Chí Tôn nhiều điều bí yếu, bí trọng"

Và một đoạn khác trong lời Thánh giáo của Đức Chí Tôn ngày 24-4-1926 :

" Chiêu là môn đệ yêu dấu của Thầy, nó có công tu luyện, Thầy lại dùng huyền diệu mà rồi nó trước các con ". (Trích Đạo Sử Hương Hiếu)

Một đoạn khác trong lời giảng của Đức Hộ Pháp thuật lại lần gặp gỡ đầu tiên giữa Ngài và Đức Ngài Lê Văn Trung.

"..... Khi chúng tôi ôm cái cơ đến nhà Ngài đặng Đức Chí Tôn độ, mục đích chúng tôi là Đức Chí Tôn bảo đâu làm đó vậy thôi. Khi tới nhà thú thật với Ngài rằng :

Chúng tôi được lệnh Đức Chí Tôn đến nhà anh phò loan cho Đức Chí Tôn dạy Đạo, ông biết Đấng đó hơn chúng tôi, lo sắp đặt bàn ghế sửa soạn buổi phò loan rồi bắt ông nhập môn. Trong nhà có một người con nuôi tên Thanh còn nhỏ độ 12 tuổi, hai cha con kiếm được cơ đâu không biết, vái rồi cầu cơ, khi phò loan thằng nhỏ ngủ, ông thì thức. Cơ chạy hoài, ông hỏi thì Đức Chí Tôn mới trả lời, chỉ có hai người biết với nhau mà thôi. Từ đó ông mới tin Đức Chí Tôn ". (Trích lời thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp, 13-10- Giáp Ngọ- 1954)

Từ khi Đức Chí Tôn giao trọng trách một Đại Thiên Phong bên Cửu Trùng Đài, Ngài Thượng Trung Nhựt luôn luôn bận rộn với việc Đạo của Hội Thánh trong những năm đầu mới thành lập đầy những khó khăn đối nội và đối ngoại. Ngài từ chối hình thức tu luyện nhập tịnh thất, sống cách ly với những sinh hoạt bên ngoài với lý do *"Đạo thì nghèo, em thì đông an nơi đâu mà tịnh..."*

Nhưng trên thực tế Ngài là một đồng tử thông công được với Đức Chí Tôn và được Đức Chí Tôn giảng tâm chỉ dạy Ngài phương pháp **" tinh tâm "** Ngài áp dụng phương pháp tu tập này hằng

ngày trong khi vẫn ngồi làm việc tại Giáo Tông Đường. Điều này chỉ một số ít người sống thân cận với Ngài mới biết được.

Và Ngài đã đắc Đạo linh hiển.

Như vậy trong buổi đầu của lịch sử Đạo Cao Đài, theo thứ tự thời gian cả ba Ngài Ngô Văn Chiêu, Phạm Công Tắc, Lê Văn Trung đều là những đồng tử thông công được với Đức Chí Tôn và chính Đức Chí Tôn dùng huyền diệu độ rỗi cả ba vị này.

Về sau Đức Chí Tôn giao trách nhiệm cho Ngài Phạm Công Tắc ở Hiệp Thiên Đài, còn hai vị kia ở Cửu Trùng Đài, một người nhận một người từ chối.

Vấn đề nguồn gốc bí pháp Đạo Cao Đài thọ truyền từ đâu đã rõ. Đức Hộ Pháp học bí pháp trực tiếp từ Đức Chí Tôn. Đức Hộ Pháp có tiếp xúc với Ngài Ngô Văn Chiêu trong buổi đầu nhưng về một vấn đề khác, không phải vấn đề bí pháp.

2/- Cân thần là gì ? Cân thần là từ ngữ bình dân mà các bậc tiền bối trong đạo hay dùng để chỉ công việc tuyển chọn người có đủ điều kiện được truyền bí pháp. Cân thần là đo lường, xem xét, cân nhắc mức độ trực khí trong Chơn Thần của một người nhiều ít thế nào có đủ sức chịu đựng nổi điển lực của các Đấng trọn lành ban cho hay chưa mà không bị biến tướng thành Tả Đạo. Đức Hộ Pháp dùng thần của Ngài, tức là sự minh triết thiêng liêng nơi con người của Ngài quyết định vấn đề này, các vị Thời Quân Chi Pháp cũng có truyền bí pháp cho chức sắc nhưng khả năng cân thần cho từng cá nhân người thọ nhận không thấy các Ngài thi thố.

Đối với các vị tu ở Phạm Môn đã chuyển qua hình thức Phước Thiện từ năm 1935 và có nhận lãnh trách nhiệm Đầu Hộ Đạo Phước Thiện tại các tỉnh vào dịp lễ vía Đức Chí Tôn ngày 9-1-Bính Tý (1936) Đức Hộ Pháp có truyền các phép bí tích, giải oan, tắm thánh, phép xác, hôn phối cho các vị này tại Hộ Pháp Đường. Đức Hộ Pháp hành pháp trực thân, khai khiếu và truyền dạy cách thực hành cho từng vị, ngoài ra còn được đặc ân nhận lãnh phép " Bạch Đăng " (cây đèn trắng) để trong khi hành Đạo gặp chuyện khó khăn thấp lên vào giờ Tý và thành tâm cầu nguyện Đức Ngài sẽ đến giúp cho. Một số chức sắc Cửu Trùng Đài cũng được ban phép " Bạch Đăng " và nhiều giai thoại lý thú được ghi nhận chung quanh lối làm việc huyền linh này của Đức Hộ Pháp, xác thân ngồi tại Hộ Pháp Đường mà Chơn Thần ứng biến xuất hiện được nhiều nơi khác nhau để yểm trợ cho chức sắc hành đạo.

Xin đơn cử vài trường hợp điển hình sau đây :

(Kiểm duyệt bỏ một đoạn)

Riêng về phần công phu nội thân để hàm dưỡng Tinh Khí Thần, việc truyền bí pháp không đồng đều, có người được Đức Hộ Pháp chỉ trọn một vòng luân chuyển khí lực, có người chỉ là mới hình thức khởi đầu. Điều ấy cũng dễ hiểu vì trình độ tu tiến và nghiệp lực của mỗi cá nhân không giống nhau. Cụ thể Đức Hộ Pháp đã chỉ cho những vị ấy cách thức công phu như thế nào, điều này không thể phổ biến rộng rãi trên giấy được, vì nó cũng giống như những liều thuốc thần kinh cực mạnh, phải đúng với bệnh trạng của từng cơ thể bệnh nhân và phải có sự giám sát kỹ lưỡng

của bác sĩ, bằng không sẽ có hại nhiều hơn lợi, lý do bí truyền là ở chỗ tai hại này. Nếu như thuật điều khí, dưỡng thần, truyền thần, xuất thần...v.v.. là một công thức cố định mà bất cứ cơ thể người nào cũng có thể áp dụng có kết quả tốt thành Tiên hoá Phật được thì bậc chơn tu là kẻ có lòng từ tâm biết thương đời, muốn cứu vớt chúng sanh khỏi vòng trầm luân khổ hải đâu có lý do gì để giữ kín.

Đối với bậc hạ thừa Đức Hộ Pháp có cho phổ biến rộng rãi một phương pháp tập thể dục, gọi là phương pháp dẫn huyết gồm động tác vận động cơ bắp, gân cốt, kích thích thần kinh. Đặc biệt đáng chú ý là cách thở dài hơi, chậm, sâu xuống bụng gọi là dẫn khí xuống đan điền. Cách hấp cặp nhãn bằng cách xoa lòng bàn tay rồi vuốt mắt cho mở bùng ra, tinh thần phải mạnh dạng và thấy hình Thiên Nhân, và phân chót thuộc tư tưởng buộc phải tập suy nghĩ cho chơn chánh hằng ngày. Thể dục xong cúng thời sáng mỗi ngày một lần. Trên thực tế áp dụng lối dưỡng thần này không phải dễ dàng thành công. Trong cuộc đời bon chen cơm áo này con người luôn bị tác động để suy nghĩ những chuyện gian dối tham lam, giành nhau từng chút lợi quyền nhỏ nhặt, hằng ngày buộc phải sống với hạnh đức của bậc chơn tu, suy nghĩ cho chơn chánh, lòng phải thanh tịnh để tưởng tượng được ra hình Thiên Nhân.

Dầu đó chỉ là bước đầu luyện tập, người tín đồ từ đó vẫn phải trải qua những cuộc tranh đấu nội tâm dữ dội lắm mới đi được trên con đường chánh đạo.

Ngay như hình thức cúng tứ thời hàng ngày tại tư gia người tín đồ, xét trên phương diện tâm pháp khả năng trụ thần được trong thời cúng ít bị phóng tâm cũng có ít người thành công, vẫn biết rằng :

" Lễ bái thường hành tâm Đạo khởi "

Nhưng chỗ rốt ráo vẫn là :

*" Sang hèn trời kệ tâm là quý
Tâm ấy tòa sen của Lão ngời "*

Con đường tu chơn phải ngó đến chỗ rốt ráo ấy. Miệng đọc kinh lâm râm mà lòng tưởng nhớ lung tung chuyện đời, tâm ấy đâu còn chỗ trống để làm " *Toà sen cho Lão ngời* ". Cúng mà Thần Thánh không ngự được nơi tâm thì lạy ai đây ?

Lạy khói nhang hay lạy bàn thờ bằng gỗ, hay lạy tiền tài danh vọng, tình duyên đang nhớ tới bên trong. Khía cạnh phạm tục của con người là như thế, chiếc áo không làm nên thầy tu.

Đi vào tu chơn là đối diện với sự thật tâm linh một cách rõ ràng Thánh, phạm không lẫn lộn, bí pháp trong nghi lễ cúng lạy là ở chỗ mở ra tâm mình giao cảm được với các Đấng để nắm bắt được bóng dáng của Chân Sư làm một quyền năng vô hình diu dẫn mình từng chuyện lớn nhỏ trong suốt cuộc đời tu học về sau cho đến chỗ :

*" Đạo hư vô Sư hư vô
Reo chuông thoát tục phát cờ tuyệt sinh "*
(Kinh xuất hội)

Bước khởi đầu mượn hữu hình tìm đến vô vi còn chưa thực hiện được, lại đòi bí pháp tinh luyện để siêu phàm nhập Thánh chỉ là mơ vọng xa xôi.

Quan niệm tu chơn của Toà Thánh Tây Ninh rất nghiêm khắc, vì vậy việc truyền bí pháp của Hiệp Thiên Đài vẫn trong vòng im ỉn, ít người biết rõ.

VII. CON ĐƯỜNG TU CHƠN TIẾP DIỄN NHƯ THẾ NÀO SAU NGÀY PHẠM MÔN BIẾN TƯỚNG THÀNH PHƯỚC THIỆN

Sau ngày Phạm Môn biến tướng thành Phước Thiện, cơ quan này phát triển nhanh chóng nhờ vào những yếu tố hữu hình, âm thanh, sắc tướng đáp ứng sát với trình độ tâm lý của đa số nhơn sanh. Người ta dễ dàng cảm thấy hài lòng với những bộ đạo phục có màu sắc phân biệt đẳng cấp khác nhau, chỗ ngồi trước sau trong nội tâm Thánh Điện theo nghi lễ Triều Thiên.

Quyền hành phẩm tước, áo mũ, lễ nghi tế tự theo thứ bậc tác động như những hình thức Thần Thánh hóa công đức của người tu, phô bày trước mắt nhơn sanh có một sức kích thích dây chuyền trong lòng người hơn là những chứng ngộ nội tâm im ỉn của hàng chơn tu.

*" Minh Thánh mình hiền mình biết lấy
Tặng phong quá tiếng chớ nhờ ai " (TVDD)*

Thập nhị đẳng cấp thiêng liêng của cơ quan Phước Thiện chính thức thành hình do Đạo Nghị Định số 48/ ĐNĐ ngày 19-10- Mậu Dần (10-12-1938) Đức Hộ Pháp và Đức Lý Giáo Tông đồng ký ban hành.

Quyền vận linh công nhận qua Đạo Luật Mậu Dần 1938, Phước Thiện là một trong bốn cơ quan của tổ chức trong Đạo Cao Đài. Song song với sự phát triển hình tướng, tổ chức vấn đề tâm pháp trong lòng người chức sắc diễn tiến ra sao ? Bất luận hành đạo ở cơ quan nào Hành Chánh, Phổ Tế, Tòa Đạo, Phước Thiện....., khi chơn thần người chức sắc đã đạt đến tình trạng thu hút sự chú ý của Đức Hộ Pháp về phương diện huyền linh, họ sẽ được Đức Ngài quan tâm đặc biệt hơn và có dịp gặp gỡ chỉ dạy riêng về tâm pháp một cách kín đáo. Đức Ngài có năng khiếu tâm linh đặc biệt do Đức Chí Tôn khai mở ngay từ buổi đầu trong cuộc sống tu hành nên vấn đề nhận diện được những chơn thần tinh tấn còn trong thân xác con người là việc bình thường đối với Đức Ngài. Đối với người thường, hiểu được vấn đề này trên lý thuyết đã khó rồi nói chi đến việc thực hành, vận dụng con mắt siêu phàm ấy để tìm người mà độ. Năng khiếu tâm linh ấy mỗi người đều có trong trạng thái tiềm ỉn. Muốn vận dụng nó duy chỉ có cách tu hành thật nghiêm chỉnh và cao độ.

Kinh nghiệm của một vài vị chức sắc Hiệp Thiên Đài cho biết đi cúng trong tình trạng mỗi mệт vì thức khuya, có lần sau giờ cúng thời Tý bị Đức Ngài gọi đến nhắc nhở phải chuẩn bị nghỉ ngơi, ngủ sớm đừng để mệт mỏi như vậy. Vì khi nầy Ngài thấy chơn thần xấu quá ! Tốt cũng được thấy đề nâng đỡ mà xấu cũng bị thấy đề nghe quả rầy. Vấn đề tâm pháp bí truyền ai có sống gần gũi Đức Hộ Pháp mới hiểu được chuyện ấy không có gì là lạ.

Tuy nhiên cách thức khởi đầu công phu do Ngài chỉ dạy cho người này có thể không giống người kia vì tâm đức của họ chẳng đồng, nghiệp lực cá nhân khác nhau nhưng nguyên lý thăng hoa Tinh Khí Thần vẫn đồng nhất lý.

Những phương pháp khai mở năng khiếu tâm linh cũng được truyền dạy theo nguyên tắc riêng từng người. Chẳng hạn trường hợp một chức sắc Hiệp Thiên Đài được Đức Ngài tập luyện khiếu thân giao cách cảm bằng cách Ngài ở trên lầu Hộ Pháp Đường còn vị chức sắc kia ở tầng dưới. Ngài nói điều chi đó với vị chức sắc này và ông phải tập lắng nghe như trong trạng thái thông công với các Đấng bằng cách giáng tâm, xong rồi trình lại với Đức Ngài, kết quả ghi nhận được để xem mức độ chính xác đến đâu. Không khoe khoang, không tự ý chỉ lại những người khác những gì Đức Hộ Pháp đã mật truyền được coi là những đức tính cần thiết của loại sinh hoạt này.

Vì vậy vấn đề tu chơn truyền bí pháp tuy vẫn âm thầm tiếp diễn, nhưng nếu nhìn ở bề ngoài và nghe trong dư luận quần chúng dường như chìm trong quên lãng bên cạnh những ồn ào của sinh hoạt truyền giáo và kinh tế phước thiện.

Về phần lý thuyết tu chơn, năm 1947 Đức Hộ Pháp cho phổ biến "**Phương Luyện Kỹ đặng vào con đường thứ ba Đại Đạo**" gồm 273 chữ. Đó là những chỉ dẫn có tính cách nguyên tắc cụ thể theo một lối sống mẫu mực của các bậc Thánh Tiên xưa truyền lại, được diễn tả một cách tân thời hợp với những từ ngữ quen dùng trong Đạo Cao Đài.

Các sách báo Đạo đều có phổ biến rộng rãi phương pháp này, thậm chí còn có một bản in thủ bút của Đức Hộ Pháp về phương luyện kỹ cùng với ảnh của Đức Ngài đang đứng ban phép lành để lộng vào khuôn kính treo nơi vách nhà nhiều tín đồ như là một hình thức nhắc nhở phải tập sống theo mẫu mực ấy.

Sau ngày Đức Hộ Pháp qui thiên các vị Thời Quân Chi Pháp và Chi Đạo còn lại tiếp tục chịu trách nhiệm về sinh hoạt tu chơn trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, nhưng trên thực tế hoạt động của các vị này rất yếu ớt. Song song với sự suy thoái quyền lực hữu hình của Hiệp Thiên Đài về nhiều phương diện, trong đó có vấn đề truyền bí pháp huyền linh của Bát Quái Đài lại vượng lên dưới nhiều hình thức khác nhau, giống như tính chất linh thiêng trong những năm đầu của lịch sử Đạo Cao Đài. Con đường tu chơn của tín đồ tiếp diễn với một sắc thái khác có tính cách tự phát, kinh nghiệm của người đi trước giúp đỡ phần nào cho người đi sau, cộng với những chỉ dẫn do mặc khải nội tâm của cá nhân được ghi nhận đó đây trong hàng ngũ chức sắc và tín đồ hữu công hữu đức.

Nếu như ngày xưa Đức Hộ Pháp còn tại thế, tâm lý của nhơn sanh trong lãnh vực tu chơn này đã trông cậy vào Ngài như một ngọn đèn sáng bảo đảm bước đi không lạc lối, thì trong thời kỳ uy linh của Hiệp Thiên Đài mờ nhạt dần, đức tin của tín đồ về mặt huyền linh có tính chất tàn mất theo từng nhóm do luật đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu, tùy duyên hóa độ và đe dọa trong tương lai có nhiều trường phái khác nhau mà mỗi phái hay mỗi xu hướng chỉ có khả năng làm sáng tỏ được một góc độ nào đó của triết lý Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

VIII)- PHƯƠNG LUYỆN KỸ

Mười tám năm sau ngày khai mở Phạm Môn với nội luật sơ đẳng gồm 10 điều giới răn. Năm 1947 Đức Hộ Pháp đưa ra " Phương Luyện Kỳ đẳng vào con đường thứ ba Đại Đạo " gồm 18 điều giáo huấn nằm gọn trong 273 chữ được coi là những nguyên tắc cụ thể, chi tiết hơn 10 điều giới răn, buộc người tín đồ phải áp dụng nếu muốn bước vào con đường tu chơn.

Nội dung phương luyện kỳ là sự thánh hóa tánh đức con người để làm nền tảng cho những hành vi đạo đức phô diễn một cách chơn thật ra bên ngoài trong cách đối nhân xử thế, có sức cảm hóa lòng người hướng về nẻo thiện và để làm một tòa ngự thiên lương cho vận hà thần lực từ cõi thượng giới tuôn chảy qua hồn phách của bậc chân tu đắc pháp, tác động trên sự tấn hóa của các sanh linh khác trên một vùng rộng lớn ít nhiều tương ứng với đức độ của vị ấy có được.

Phần kết của phương pháp này ghi " **Ấy là chìa khóa mở cửa Bát Quái Đài tại thế này** " đã nói lên ý nghĩa vừa nêu trên, đồng nghĩa với đắc đạo tại thế, chơn thân của bậc chân tu sẽ có đủ quyền năng tương liên cùng các Đấng trọn lành, thường xuyên sống trong trạng thái Trời người hiệp nhất. Tuyệt nhiên không có chỉ dẫn nào về cách thực hành công phu nội thân, để kích thích các phản ứng sinh hóa làm biến đổi khối vật chất của thức ăn thành nhiệt năng, cơ năng hay là tác động để thúc giục sự khai mở các năng khiếu tâm linh như Thần Nhân chẳng hạn.

Phương luyện kỳ hướng dẫn người tín đồ phải sống như thế nào mới đắc đạo tại thế. Còn phương pháp công phu nội thân hay là thuật làm gia tốc hiện tượng Tinh hóa Khí, Khí hóa Thần, Thần huồn Hư là việc bí truyền cho từng cá nhân, người tu thường hay nhầm lẫn hai lĩnh vực này những tưởng rằng nếu họ có được bí quyết tịnh luyện là đắc đạo.

Sự thật nếu không sống được theo những nguyên tắc thánh thiện thì không bao giờ thành Thánh cả dù có học thuộc lòng hằng pho kinh điển dạy tham thiền nhập định. Thần Thánh Tiên Phật là những linh hồn đã thoát xác mà trước kia đã sống theo kiểu người Thần, người Thánh, người Tiên, người Phật, tên gọi ấy do con người đặt ra tùy sở hành của họ trong một kiếp sanh mà có, chớ chơn linh vốn không tên tuổi, không hình ảnh chỉ là một sức sống tâm linh, sáng suốt thánh thiện.

Bí quyết tịnh luyện thực hành có kết quả tốt được là khi nào đời sống thân xác và tâm linh của con người có đầy đủ Thánh chất, trong trường hợp trái lại Thiên Đình sẽ đánh tẩn Thần không cho hiệp cùng Tinh Khí.

Tại sao vậy ?

Vì một khi Tinh Khí Thần hiệp nhất thì đương nhiên Chơn Thân có quyền năng pháp thuật mà trong quyền năng pháp thuật ấy còn chứa đầy tính phạm tục, nên khi vận dụng quyền năng tâm linh ấy có động cơ phạm tục tác động sâu kín bên trong, tức nhiên đã lạc lối vào con đường tà Đạo, bậc chân tu không nên đào tạo Chơn Thân mình theo kiểu ấy và quyền năng tâm linh tích tụ được do công phu tịnh luyện theo kiểu ấy cũng cần được giải tán.

Thiên Đình đánh tẩn Thần không cho hiệp cùng Tinh Khí là để tránh chỗ tai hại này. Phương luyện kỳ là hình thức giáo hóa nhơn sanh hiểu con đường tu chơn phải như thế nào mới đúng, được phổ biến rộng rãi để tín đồ có ý thức rõ rệt khi bước vào sinh hoạt tịnh luyện không mơ hồ, nghi hoặc hay mơ mộng điều huyền ảo dị đoan. Ấy là phần dọn mình cho trong sạch để Thánh

linh có thể giáng ngự được khi người tín đồ bước sanh giai đoạn thượng thừa nghiêm khắc được truyền pháp, trực thân, khai khiếu.

Có nhiều nguy hiểm có thể làm hư hoại cả cuộc đời con người ở khúc quanh này, nên việc truyền bí pháp xưa nay các bậc Thánh hiền vẫn phải giữ gìn nghiêm ngặt. Lý do chính chỉ có thể thôi, hay nói cách khác là do trình độ tu tiến nghiệp lực của người thọ nhận xứng đáng hay chưa mà vị chân sư quyết định truyền pháp hay còn chờ đợi sự dọn mình tiếp tục.

Nguyên văn lời chỉ dạy của Đức Hộ Pháp như sau :

Phương Luyên Kỹ
đăng vào con đường thứ ba Đại Đạo

- Phải thân thích cùng cả nhơn vật tức là tìm nguyên do của nạn linh cùng chí linh.
- Phải ân hậu và khoan hồng.
- Phải thanh nhàn đừng vị kỷ.
- Phải bình tĩnh nghĩa là đừng chịu ảnh hưởng của họa phước buồn vui (tập tánh không không đừng nhiễm. Vui cũng vui buồn cũng buồn nhưng đừng để nọc buồn vui thấm vào chơn tánh).
- Phải độ lượng khoan dung tha thứ.
- Phải vui vẻ, điều hòa tự chủ và quyết đoán.
- Giữ linh tâm làm căn bản.
- Hiếu hạnh với Chí Tôn và Phật Mẫu.

Phương Pháp tri tâm
vì tâm là hình ảnh của thiên lương

- Đức tin và khôn ngoan là kho chí bửu, ngoài ra là của bỏ là đồ vô giá.
- Ai cố oán kẻ thù của mình thì khó giữ thanh tâm công chánh cho đặng.
- Ai chẳng oán hận mới thắng đặng kẻ thù nghịch cùng mình.
- Sự cừ hận là khối thảm khổ đê nhứt của nhơn sanh, nên người hiền thì không biết đến hay là từ bỏ cừ hận oán ghét.
- Thắng đặng khí nộ mình thì không chọc ai giận dữ.

- Lấy thiện mà trừ ác.
- Lấy nhơn nghĩa trừ bạo tàn.
- Lấy lòng quảng đại đặng mở tâm lý hẹp hòi.
- Lấy chánh trừ tà.
- Ấy là đường thương huệ kiem.

Phương pháp luyện thân - luyện trí

- Âm thực tinh khiết.
- Tư tưởng tinh khiết.
- Tín ngưỡng mạnh mẽ nơi Chí Tôn và Phật Mẫu.
- Thương yêu vô tận.
- Ấy là chìa khóa mở cửa Bát Quái Đài tại thế này.

Tòa Thánh ngày 14-01- Đinh Hợi (1947)

Hộ Pháp

(ký tên và đóng dấu)

Một vấn đề được đặt ra là Đức Hộ Pháp cũng như các vị giáo chủ khác, sau khi hoàn thành sứ mạng thiêng liêng của mình sáng lập ra một nền Đạo truyền bá giáo lý, truyền bí pháp, các Ngài phải bỏ xác phàm. Những vị thừa kế sự nghiệp tinh thần ấy lại không đủ sáng chói như các vị giáo chủ nên quyền năng bí pháp đương nhiên phải giảm sút đi ít nhiều. Càng qua nhiều thế hệ thừa kế, nét qui phạm càng hiện ra trong hàng ngũ những tu sĩ cao cấp của giáo hội.

Cho đến một thời kỳ lịch sử nào hành động của khối lớn tu sĩ đã biến chất rất nhiều và những mục đích cao thượng ban đầu bị lệch lạc gần hết thì nền Đạo bị thất chơn truyền. Trên dòng lịch sử các Đạo giáo thịnh thoảng cũng có những hình thức phục hưng chơn pháp do các Chơn Linh cao trọng giáng trần, chỉnh lại những sai lệch đang diễn ra nhưng rồi sau đó một thời gian hiện tượng qui phạm với những nguyên nhân không thể tránh được, là khối phàm tâm của tín đồ lớn hơn Thánh chất đã tác động và làm nên lịch sử Đạo theo chiều hướng ấy.

Kinh nghiệm lịch sử loài người đã đúc kết lại như thế, liệu rằng sau khi các vị Thời Quân Hiệp Thiên Đài đều qui vị hết, sinh hoạt tu chơn truyền pháp có giữ được nguyên tắc tuyển chọn kỹ lưỡng như trước không ?

Đức Chí Tôn khẳng định trong Pháp Chánh Truyền, hễ Đạo còn thì Hiệp Thiên Đài vẫn còn và khối tín đồ Cao Đài tin tưởng như thế, nhưng trong khi chờ đợi một Hiệp Thiên Đài thứ hai với đầy đủ huyền linh đáng tin cậy thì vấn đề truyền pháp trong khoảng trống Hiệp Thiên Đài ấy sẽ diễn ra dưới hình thức nào ? Phân tích vấn đề tu chơn đến đây chúng ta thấy có hai phần rõ rệt :

*Phần thứ nhất là sống với tánh đức và hành động như thế nào mới gọi là tu chơn ?

Câu trả lời đã có. Đó là :

" Phương luyện kỹ dặng vào con đường thứ ba Đại Đạo "

* Phần thứ hai là những bí quyết trong khoa tịnh luyện, thiên định được truyền lại từ Đức Hộ Pháp hay vài vị Thời Quân có tính cách bí truyền mà nay các Ngài đều qui vị hết phải tìm nơi đâu mới có ?

Câu trả lời :

Đương nhiên phải do những người hữu hình khác thực hiện. Trong trường hợp này kinh nghiệm của người đi trước sẽ chỉ lại cho người đi sau cùng với sự ám trợ tư tưởng của quyền Thiêng Liêng. Vấn đề này đòi hỏi người tu phải có một đức tin mạnh mẽ và biết lựa lọc những kiến thức tiếp thu được cho phù hợp với trạng thái Tinh Khí Thần của mình, bởi lý do thiếu quyền năng cân thần của Đức Hộ Pháp như khi Ngài còn tại thế.

Luôn luôn trong cửa Đạo Tam Kỳ Phổ Độ này vẫn có những bậc tu chơn ẩn dật, có đủ sự sáng suốt tâm linh để giúp đỡ cho người đi sau những chỉ dẫn cần thiết và đúng lúc khi người tín đồ có đủ công đức và xứng đáng được truyền bí pháp. Họ không phải là Hộ Pháp hay Thời Quân chi cả, họ là những tín đồ tu chơn có đức độ thể hiện được Thánh ý của Bát Quái Đài để trợ thần cho người tu luyện. Nhưng cái khó không phải ở chỗ tìm đâu ra bí quyết tu luyện, tìm đâu ra người có thể chỉ dẫn lại cho mình, mà khó ở chỗ có sống được với tâm đức và hành động chí Thánh hay chưa. Một khi đã sống được một đời sống thánh thiện thật sự, dầu chưa vội tìm thì bí pháp cũng sẽ đến dưới hình thức này hay hình thức khác do sự điều động tự nhiên của quyền Thiêng Liêng khiến cho những việc hữu hình xảy ra đúng lúc.

Thật vậy, nếu công đức chưa đầy đủ dù có đến trước mặt Đức Hộ Pháp khi Ngài còn tại thế và yêu cầu Ngài truyền bí pháp, Ngài vẫn không thể làm việc ấy bởi những lý do đã phân tích ở những đoạn trước, và ngược lại khi tinh thần của người tu xứng đáng được truyền bí pháp dù Đức Hộ Pháp không còn tại thế, quyền năng thiêng liêng của Đức Ngài cũng sẽ tác động trợ thần cho người tu luyện có ấn chứng và khiến cho ở cõi hữu hình này có những dịp may gặp người có khả năng chỉ dẫn thêm cho mình được.

Đức Chí Tôn dạy :

" Thầy đến dặng huờn nguyên Chơn Thần cho các con đắc Đạo ".

Lời hứa của Đại Từ Phụ chẳng khi nào sai sót và Thầy thì huyền diệu vô cùng thiên biến vạn hóa. Đạo pháp lại vô biên nên trong " Phương luyện kỹ đặng vào con đường thứ ba Đại Đạo " Đức Hộ Pháp dặn :

Phải có đức tin mạnh mẽ nơi Đức Chí Tôn và Phật Mẫu mới có thể đến chỗ mà Ngài gọi là " Mở cửa Bát Quái Đài tại thế này "

Để kết luận vấn đề này có thể tóm tắt như sau :

Tùy theo công đức của người tu có được tới đâu bí pháp huyền linh Đức Chí Tôn sẽ cho ứng hiện đến đó bằng nhiều hình thức linh diệu và đó là nguyên tắc thăng tiến trên con đường tu học, từ xưa đến nay vẫn vậy.

[Mục lục](#) [Top of page](#)

GIẢI ĐÁP VÀI THẮC MẮC VỀ TU CHƠN LUYỆN KỸ

1/- Hỏi :

Điều thứ 13 chương II Bộ Tân Luật Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ do Tòa Thánh Tây Ninh ban hành từ năm 1927 qui định rằng :

Trong hàng hạ thừa ai giữ trai kỳ từ 10 ngày sắp lên được thọ truyền Bửu Pháp vào tịnh thất có người chỉ luyện Đạo. Nay Đức Hộ Pháp chủ trương phải có đủ tam lập mới được nhập tịnh tại Trí Huệ Cung, điều ấy có quá khắt khe chăng ?

Đáp :

Về khoảng trong hàng hạ thừa ai giữ trai kỳ từ 10 ngày trở lên được thọ truyền Bửu Pháp vào tịnh thất có người chỉ luyện Đạo. Hội Thánh đã cho phổ biến một phương pháp tập dưỡng sinh cho cơ thể tinh tấn dần, chuẩn bị bước lên bậc thượng thừa đòi hỏi nhiều công phu nghiêm khắc hơn.

Phương pháp này gồm :

* Một số động tác thể dục bắp thịt và gân cốt, cách thở dài hơi sâu, chậm và cúng thời Mẹo mỗi ngày để điều hòa khí huyết và dưỡng thần một cách nhẹ nhàng, áp dụng cho bậc hạ thừa ở nhà cũng luyện tập được không đòi hỏi điều kiện phải vào tịnh thất.

* Phương pháp này đã thấy phổ biến từ khi Đức Hộ Pháp còn sanh tiền, nhưng tiếc thay chỉ có một số ít người chịu khó luyện tập thành thử lâu ngày ít nghe nhắc tới, đến thế hệ sau gần như

thất truyền nên có một số người hiểu lầm là Hội Thánh không thi hành điều khoản này của Tân Luật. Đó là lúc sống, còn khi chết Hội Thánh cũng đã thực hiện lời hứa của Đức Chí Tôn, ai giữ trai kỳ từ 10 ngày trở lên được thọ truyền Bửu Pháp, bằng cách cho làm phép xác, cắt dây oan nghiệt, độ thẳng, tức là thực hiện phần bí pháp độ hồn cho những ai có đủ điều kiện giữ trọn 10 ngày chay mỗi tháng.

2/- Hỏi :

Cũng trong Bộ Tân Luật này chương nói về Tịnh Thất, điều thứ nhất qui định trong hàng tín đồ, ai đã xử tròn nhơn đạo và giữ trai giới từ 6 tháng trở lên thì được xin vào tịnh thất nhập định.

Luật đạo chỉ đưa ra về điều kiện trai giới và gia đạo, không đòi hỏi phân công quả, phải chăng vì quá chú trọng đến việc truyền giáo. Đức Hộ Pháp đã đưa ra tiêu chuẩn tam lập đẩy lùi sinh hoạt tịnh luyện vào giao đoạn chót của tiến trình tu tập. Như vậy có thiệt thòi gì cho người tín đồ hay không về phương diện tinh luyện thân xác.

Đáp :

Chẳng những không thiệt thòi mà còn có lợi vì đỡ mất nhiều thời gian luyện tập mà không đem lại kết quả mong muốn. Nói theo lối hạ thừa tiệm tiến cho dễ hiểu, ai cũng biết nguyên lý căn bản của việc tu luyện là Giới Định Huệ, phải đi bước thứ nhất trước rồi mới đến bước thứ hai, thứ ba tuần tự diễn tiến. Và chẳng trong phép cúng tứ thời cũng đã rèn luyện cho người tín đồ quen gom thần định trí, đến khi có đủ tam lập bước qua sinh hoạt tịnh luyện, thiền định kết quả dễ dàng nhanh chóng bảo đảm hơn. Đòi người có giới hạn, sự phân phối thời gian tu tập như vậy có lợi và hợp lý hơn, và chẳng đâu phải người chức sắc đi làm công việc truyền giáo hay là tín đồ tu thân tại gia không có bồn phận tinh luyện xác thân mình, đâu phải không vào nhà tịnh là không tinh luyện thân xác, có nhiều hình thức tùy hoàn cảnh mà thích nghi.

Đây chỉ nói về phương pháp tu học còn riêng về cá nhân con người thì bất cứ trong lãnh vực sinh hoạt nào, tổ chức nào cũng có kẻ siêng người lười, lẫn lộn xưa nay vẫn vậy.

3/- Hỏi :

Nếu công đức là yếu tố quyết định cho người tu đắc đạo, vậy trong trường hợp một người có nhiều công nghiệp phụng sự vạn linh, nhưng các hạ thể chưa tinh luyện, chẳng hạn đời sống còn se sua, lãng phí, hoặc còn uống rượu, hút thuốc trong các ngày hội họp tiệc tùng chi đó. Hỏi những người này có được truyền bí pháp không ?

Đáp :

Khí thể con người luôn có điển quang, những người chưa tinh luyện các hạ thể một cách nghiêm khắc, lẫn điển quang ấy còn nhiều trược khí thì từng ngày từng tháng họ đang tự phá hủy dần cái đức của mình đã có được do công của họ mang lại.

Đức Chí Tôn đã phán dạy :

" Các con đã rõ Đạo thì phải biết đức cần kiệm là đức hạnh đầu trong lúc các con còn ở thế gian này. Như sự lãng phí se sua ở đời này Thầy cũng cho là một việc tổn đức vậy ". (TNHT.Q1. Tr 48)

Và Đức Lý đã phán dạy :

" Tỉu nhập tâm di, hại tổn bình sanh chi đức, tánh Thiên Đạo diệt, giục tranh thế sự chi oan ".

Nghĩa là : Rượu vào lòng đời hại hao đức bình sanh, tánh đời Đạo hủy, giục tranh oan nghiệt thế tình. (Trích Đạo Sử. Tác giả Hương Hiếu)

Và điều thứ sáu Chương Tịnh Thất Bộ Tân Luật, buộc người vào Tịnh Thất rồi phải tuyệt trần thuốc và không ăn chi ngoài bữa cơm.

Do đó xét về mặt hữu hình, về phương diện tam lập chưa hội đủ điều kiện, xét về mặt bán hữu hình thì khí thể trong chơn thân còn ô trược. Lần trược khí ấy khi tiếp nhận điển quang của các Đấng thiêng liêng dễ làm biến tướng xảy ra các hiện tượng Tả Đạo Bàn Môn.

Vì vậy dù đứng trước Chơn sư cũng khó mong được các Ngài chấp thuận truyền bí pháp.

Khi giảng về tam lập Đức Hộ Pháp có nói vấn đề này rất khó vì nó thuộc về nửa thể pháp, nửa bí pháp. Bí pháp là phần điển quang trong sáng của khí thể chơn thân. Thể pháp là phần công nghiệp và đức hạnh biểu lộ ra trước mắt như sanh nhĩ thấy được. Tiêu chuẩn Tam Lập đây đủ gồm cả hai phương diện này.

4/- Hỏi :

Có trường hợp nào một người tín đồ mới bắt đầu tu tập theo giáo pháp Tam Kỳ Phổ Độ chỉ một thời gian thật ngắn mà có đủ tam lập nghĩa là trong nhà tịnh có tuổi thanh niên tham dự không ?

Đáp :

Hội Thánh có nhiệm vụ tạo điều kiện cho tín đồ tu tiên, sự giác ngộ tâm linh không phân biệt tuổi tác. Cơ duyên để thành công sáng chói trên đường đạo của một người còn tùy thuộc vào khối nghiệp lực tiền khiên của kẻ ấy. Nếu họ đến thế này với một khối thiện nghiệp sẵn có của tiền kiếp thì dù còn trong tuổi thanh niên, một khi chơn thân đã hội đủ điều kiện tinh tấn cần thiết để nhập vào tịnh thất không ai ngăn cản bước đi của họ được.

Cũng như về phương diện hữu hình, chức sắc hành đạo đủ thâm niên công nghiệp có tài năng và đức độ, được thăng phẩm theo luật công cử từ Lễ Sanh lên Giáo Hữu rồi Giáo Sư, Phối Sư, Đầu Sư, Chương Pháp, Giáo Tông, bên cạnh những bậc thăng phẩm trật tuân tự ấy vẫn có trường hợp Đức Chí Tôn giáng cơ phong thưởng không theo luật công cử, nghĩa là từ một người tín đồ có thể được phong làm chức sắc cao cấp.

Tuy nhiên dù có mang phẩm tước hay tu chơn, mục đích sau cùng của việc tu hành vẫn là sự giác ngộ tâm linh nghĩa là giải thoát. Những trường hợp đặt biệt rút ngắn hay là vượt bậc qua khỏi tiến trình tu tập được ấn định chung, chẳng qua chỉ là sự tiếp nối cuộc sống tu hành từ tiền kiếp của những linh hồn tấn hóa đến mức ấy rồi, người ta thường gọi đó là những kẻ có căn cơ thì chung qui cũng phải do nơi công đức của họ đã tạo được từ trước.

5/- Hỏi :

Điều khoản bỏ tước của Đạo Luật Mậu Dân ban hành từ năm 1938 đã thủ tiêu hai chữ tuyệt dục trong Bộ Tân Luật ĐĐTKPĐ đã có từ năm 1927. Trong khi Tòa Thánh Tây Ninh vẫn chủ trương, người tu thượng thừa khi có đủ tam lập sẽ bước vào nhà tịnh mà luyện đạo, tham thiền để siêu phàm nhập Thánh. Điều này có mâu thuẫn hay không với nguyên lý thăng hoa của Tinh Khí Thần đòi hỏi phải có một thân phàm tinh khiết mới xuất chơn thân tinh khiết ?

Đáp :

Vấn đề tuyệt dục trong Đạo Cao Đài được áp dụng một cách nhẹ nhàng trên căn bản tự giác cho mỗi cá nhân. Nói chung các giới luật được áp dụng từ dễ đến khó, khởi đầu lỏng lẻo sau nghiêm khắc dần tùy theo mức độ thăng tiến của mình, lẽ dĩ nhiên khi bước vào sinh hoạt tịnh luyện, thiền định người tu phải ý thức được vấn đề này, tự mình phải biết tuyệt dục đâu đợi ai cấm đoán. Còn nếu như chưa ý thức được thì con đường hãy còn xa lắm.

Cũng như vấn đề trai giới luật Đạo đòi hỏi khởi đầu giữ được mức 6 ngày một tháng, rồi đến 10 ngày đến trường trai cho cơ thể quen dần. Còn nếu như mình tự nguyện giữ trường trai ngay từ bước đầu khi nhập môn thì đó là quyền của mình, đi nhanh hay chậm tự mình định đoạt. Thế nhưng kinh nghiệm của tiền nhân thường thấy tình trạng giục tốc bất đạt, nên mới đặt ra các điều luật hướng dẫn sinh hoạt tu tập của tín đồ tuần tự chậm rãi, dễ thành công hơn là chạy nhanh rồi vấp ngã.

6/- Hỏi :

Một số các chi phái Cao Đài chủ trương cho tín đồ luyện đạo, thiền định ngay từ lúc mới khởi đầu cuộc sống tu hành. Như vậy có phải tín đồ ở các chi phái này có đời sống tâm linh cao hơn các tín đồ tu ở Tòa Thánh Tây Ninh, nơi mà Hội Thánh đòi hỏi phải có một thời gian lập công bồi đức cho đến khi thấy đủ tam lập mới đi vào sinh hoạt tịnh luyện, thiền định ?

Đáp :

Giáo pháp ĐĐTKPĐ chủ trương đưa linh hồn con người trở về cựu vị là chỗ nguyên thủy của nó, tức là hòa nhập được vào bản thể của vũ trụ. Đến tình trạng này người ta gọi là đoạt vị, hườn nguyên hay siêu phàm nhập Thánh, mỗi từ ngữ đều có ít nhiều khía cạnh khác nhau trong ý nghĩa của nó là do ở nhân sinh quan của mỗi cá nhân nhìn cuộc đời như thế nào. Mỗi linh hồn đến thế này với vai tuồng gì lâu mau đều định trước, làm cho tròn thiên trách của mình trở về cựu vị được là thành công trong kiếp sống tu hành.

Khi đưa ra chương trình tu tập cụ thể, các bậc tiền bối cầm quyền Hội Thánh tại Tòa Thánh Tây Ninh đã cân nhắc về hiệu quả của chương trình phổ độ, làm thế nào giúp đỡ thiết thực các linh hồn đến thế này ngay từ khi còn trong xác phàm và sau khi thoát xác nữa, thúc giục, trợ duyên cho họ đi trên con đường tấn hóa, ấy là cơ tận độ của Đức Chí Tôn.

Ý niệm cao thấp, hơn thua trong tinh thần khinh trọng không có trong triết lý Đại Đạo nhưng trong lòng người thấy vẫn còn hay vướng mắc ở điểm này.

7/- Hỏi :

Nếu Ngài Ngô Văn Chiêu chấp nhận làm Giáo Tông Đạo Cao Đài theo Thánh giáo Tòa Thánh Tây Ninh do Đức Hộ Pháp và Đức Thượng Phẩm cầu thì vấn đề truyền bí pháp tịnh luyện của Ngài sẽ như thế nào. Vì theo Pháp Chánh Truyền vấn đề truyền bí pháp do Hiệp Thiên Đài chịu trách nhiệm trong khi Giáo Tông chỉ chịu trách nhiệm về phân xác của tín đồ ?

Đáp :

Trách nhiệm Giáo Tông là phải dạy dỗ tín đồ hiểu biết ý nghĩa và diễn tiến trên con đường tấn hóa cả về thể pháp lẫn bí pháp. Và khi người tín đồ cần được truyền bí pháp thì Hiệp Thiên Đài phải thi hành phận sự của mình làm một nơi trung gian cho quyền năng của Đức Chí Tôn điều động khối điện quang trên chơn thần của họ.

Vì vậy Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài không thể xa rời nhau được. Thánh ý Đức Chí Tôn muốn vậy./.

TÀI LIỆU LƯU HÀNH NỘI BỘ
[FOR INTERNAL CIRCULATION ONLY]

Bản dịch anh ngữ này chưa hoàn chỉnh, vẫn là bản thảo, chờ bổ khuyết chỉnh sửa. Khi hoàn thành, bản quyền sẽ dâng lên cho Hội Thánh.

Kính dâng lên Đức Tôn Sư Hộ Pháp và Hiền Tài Nguyễn Long Thành

Kỷ niệm Mùa Xuân Di Lạc
Năm Bính Thân (2016)
Khai Tâm Quách Minh Chương